Leto II. V Celju, dne 29. avgusta 1907. Št. 39.

NARODNI LIST

Glasilo narodne stranke za Štajersko.

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Graška cesta štev. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 20 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Še enkrat provenijenčna postava za hmelj.

„Slov. Gospodar“ v zadnji številki po stari navadi slepi svoje, že itak kratkovidne čitatelje ter jim hoče natvesti, da je provenijenčna postava v korist našim hmeljarjem. Dokazati hoče to s sedanjimi slabimi cenami hmelja.

Pravi namen članka pa je, zopet prati svojega zamorca, urednika dr. Korošca in se odrgniti nekoliko ob našega poslanca Robleka.

Razsodni ljudje — katerih seveda iščeš zaman pri „Slov. Gosp.“ — so bili od začetka povsem uverjeni, da je provenijenčna postava v sedajni obliki nesreča za naše hmeljarstvo in da bo imela za naše hmeljarje in za daljni razvoj hmeljske trgovine usodepolne posledice. Tega svojega prepričanja jim tudi ni omajalo bahato hvalisanje in ne sofistični dokazi „Gospodarjevi“, kateri pač bolj jasno dokazujejo nevednost in nerazsodnost njegovih sotrudnikov, kakor pa izmišljene ugodnosti omenjene postave.

Bistvo postave so določbe, kojih namen je, ščititi oni hmelj, kateri je s svojim krajevnim imenom v svetovni trgovini znan in na dobrem glasu, pred konkurenco drugih, sicer enakodobrih hmeljev, ki pa dosedaj niso našli pota v trgovini pod lastnim, ampak so se prodajali pod tujim imenom, kojega pomen je bil dosedaj bolj označenje kakovosti kakor pa provenijence (izvora) blaga.

Med te vrste hmelja, kateri v veliki trgovini ni pod svojim krajevnim imenom znan, spada tudi naš južnoštajerski. Prodajal se je dosihdob pod imenom žatečkega ali sploh češkega hmelja in je delal temu čedalje večjo konkurenco. To izpodrivanje svojega hmelja po našincu so občutili češki hmeljarji bolj in bolj ter niso mirovali, dokler niso dosegli postave, katera je bila sklenjena v obrambo njihovega in na škodo našega hmelja. Razmere v hmeljski trgovini pa so tako posebne, da se ne morejo staviti v nikakoršno primero z drugimi trgovskimi panogami.

Pivovarnarji kupujejo hmelj skoraj vsi — — le malo je izjem — na kredit 9—12 mesecev. Že edina ta okolnost, da pivovarna ne plača hmelja takoj, izključuje neposredni nakup pri hmeljarju, ker je temu nemogoče, čakati na denar tri četrt leta in ker bi mu ta način prodaje donašal vsled pomanjkanja trgovske izobrazbe le malo dobička, ob enem pa mu pretil z večjimi zgubami.

Pivovarnar je torej obvezan kupovati hmelj od prekupca, ki je s kapitalom dobro založen. Le-ta je nakupoval do sedaj hmelj tam, kjer je mogel dobiti dobro blago za primeroma ne previsoko ceno in ga je potem pivovarnarju prodajal pod kakšnim lepo donečim in dobro znanim imenom.

Pivovarnar, zadovoljen, ker je bil hmelj dober in ne predrag, ni preiskoval, je-li dobil zares naročeni pristni žatečki oziroma češki hmelj ali ne. Pravo ime in izvor hmelja pa mu je ostalo tajnost.

Po uveljavljenju nove hmeljske postave (od oktobra t. l. naprej) se bo to za naš pridelek temeljito predrugačilo. Prekupec pivovarnarju našega hmelja ne bo smel prodati pod napačnim imenom, pod pravim pa ga nihče ne pozna in nihče ne bo naročil.

In v tem tiči prva tistih „za nas koristnih določb“, katerih seveda razven puhlega „Gospodarjevega“ člankarja nihče ne vidi in videti ne more. Naravna posledica bo malo povpraševanje po našem hmelju in njegova slaba cena.

Vendar pa bi vsled nizke cene našel naš hmelj polagoma pot v svetovno trgovino, bi si — z žrtvami seveda — pridobil svoje ime in tako utrdil stališče našega hmeljarstva. Da bo pa tudi to onemogočeno, za to poskrbi ta, po Koroščevi sodbi dobra postava sama z določbo, da je označenje krajevnega imena neobvezno, to je, da se hmelj sicer ne sme prodajati pod tujim imenom, sme se pa prodajati brez označila njegovega izvora, toraj brez imena. In v tem je zapopadena za nas druga še večja nevarnost, ker si naš hmelj nikdar ne bo mogel svojega imena priboriti.

Kajti v letih obilne svetovne produkcije — kakor letos — se bo le malo povpraševalo po njem, ker bo ravno pristnega češkega dovolj. Kadar bi pa tega primanjkovalo, bo prekupec previdno zamolčal ime našega, samo da bi ne opozoril svojih odjemalcev, kje se dobi tako dobri hmelj po primeroma tako nizki ceni.

Naravna posledica bodo trajno slabejše cene kakor dosedaj; hmeljarstvo ne bo donašalo več onega dobička kakor dosedaj in bo hiralo.

Še ni stopila provenijenčna postava v veljavo in vendar že pada njena senca naprej, že občutimo njeno šk[illegible] Sicer bo res letošnja svetovna produkcija hmelja precej obilna, vendar še niso bile začetne cene tega pridelka nikdar tako nizke kakor danes, tudi v letih ne, v kojih se je še več hmelja pridelalo kakor letos. In teh sedajnih nizkih cen hmelja je v veliki meri sokriva ta od Koroščevega „Gospodarja“ tako hvalisana hmeljska postava. Seveda tega logičnega stika med vzrokom in učinkom ti vzorni narodnogospodarski veljaki nečejo videti, ker jim je v neprijetni dokaz njihove nesposobnosti in nezmožnosti v presojanju in reševanju gospodarskih vprašanj.

Zelo neljubo jim je vedno bilo in jim je še danes, če občinstvo opozarjamo na pogubonosne posledice te postave in se osmelimo kritikovati malomarnost širokoustnega dr. Korošca, kateri je to postavo zagovarjal in pri sklepanju o njej v prejšnjem državnem zboru ni niti s prstom mignil, ni besede zinil, da brani koristi svojih volilcev, južnoštajerskih hmeljarjev. Vse zavijanje, vsak poskus odvaliti odgovornost za Vašo brezbrižnost je zaman, dejstvo ostane neovrgljivo, da ste Vi, dr. Korošec, sokrivec teh za nas hmeljarje pogubnih postavnih določb in grobokop gospodarskega napredka naše Savinske doline, grobokop našega kmeta-hmeljarja.

LISTEK.

V torek in petek.

(Novela. — Spisal Josip Korzeniowski.) (Dalje.)

Sploh pa se ni zgodilo nič posebnega. Ali sta se sprehajala po tej poti, ali pa sta sedela na oni klopi, a vedno v rešpektirani oddaljenosti.

Mihael se ji ni upal bližati, niti pritisniti njene roke na svoje srce. Toda ljubil jo je nad vse, na njej je videl vse vrline svojega okusa in se veselil njene skromnosti, izobraženosti in njenega razuma. Njemu je zadostovalo, da jo je videl in slišal, da je gojil sladke upe, ki pa jih je znala vedno dostojno odlašati.

Ko se je nekega torka o tem pritožil in je hotel k večjemu zvedeti očetovo ime, mu je odgovorila Marina:

„Dobro! pa v petek ne pridem več!“

Te besede je spremljevala s tako udanim obličjem in s tako sladkim pogledom, da je bil Mihael popolnoma v strahu zaradi prihodnjega petka, in da ni več silil v njo in je le mirno čakal dalje.

Tako jima je preteklo nekaj tednov in oktober se je bližal h koncu. Dasi so bili torki in petki še vedno lepi, vendar ni mogel pustiti, da bi bila njegova usoda, njegova sreča odvisna samo od lepega vremena ob torkih in petkih. Ta misel ga je večkrat privedla do obupavanja.

Neki petek sta se točno ob enajstih sešla; zato mu je dejala s sladkim pogledom:

„Kako točni ste, gospod Mihael! Še nikdar mi ni bilo treba niti trenotka čakati na vas!“

„In temu se čudite, gospodična?“ je vprašal. „Ali mi še sedaj ne verjamete, da vas ljubim bolj kot vse na svetu? Vsak torek in petek zjutraj me stane precej zdravja. Že na vse zgodaj vstanem in letam semintja in komaj pričakam enajsto uro.“

„In ko pride?“

„Kadar pride, kadar vas zopet vidim, dražestna gospodična, kadar se mi ljubko nasmehljate, tudi en sam pogled in ako samo eno besedico z menoj spregovorite, je vse pozabljeno, kar sem trpel. Jaz sem srečen, toda . . .“

„No, toda!“ je odgovorila ona.

„Toda, kako dolgo bo to še trajalo? Jesen je tu. Tudi zima bo kmalu prišla. Ali boste mogli tudi pozneje prihajati, kakor doslej. Jaz sam bi se moral odreči, ako bi pri tem bilo v nevarnosti vaše zdravje.

Ako je vaša roka še prosta, ako gojite samo iskrico naklonjenosti do mene, zakaj me izpostavljate tako dolgo takim mukam? Kak povod imate, ne morem razumeti. Zakaj ne bi že danes lahko zvedel vaše ime in vašega očeta in vaše rodbinske razmere?

Ako bi vam bilo mučno, da bi to razodeli tujcu, imate-li prav, da skrivate to pred menoj, čegar ime, čast in imetek, roka in srce in življenje je vam darovano in posvečeno od onega trenutka, ko sem vas videl prvič.

Ker že od mene zahtevate, bom spoštoval vašo skrivnost. Toda, prepričan sem, da ni taka, da bi morali zardeti zaradi nje. To mi jamči že izraz, ki ga berem na vašem obrazu.

Mogoče je, da ste revni in da se sramujete svoje revščine, kar bi bila žalost za moje srce!“

Po teh besedah je globoko vzdihnil in molčal.

Tudi Marina je molčala in njen obraz je izdal srčni boj. Sedaj je pogledala njega z dobrohotnim pogledom, sedaj je strmela v tla. Konečno je zbrala svoje misli, prijela njegovo roko, jo stisnila in dejala:

„V torek ne pridem več!“

Mihael je obstal kakor okamenel. In ko je vzdignil glavo, je že ni bilo nikjer več.

V njegovi duši se je porodilo posebno ču-

Karteliranje pivovaren.*

V času, ko postajajo glavna živila vedno dražja, menijo bogate pivovarne, da tudi ne smejo za drugimi proizvajalci živil glede na ceno zaostati.

O štajerskih in kranjskih pivovarnah se čuje, da se nameravajo glede na krog dosedanjih svojih odjemalcev zediniti, da ne bo zanaprej nobena pivovarna z drugo tekmovala, t. j. da ne bo skušala števila svojih odjemalcev na škodo drugi pomnožiti niti tedaj, ko bi ta ali oni odjemalec iz kateregakoli vzroka hotel v bodoče pivo od druge pivovarne jemati nego je je jemal doslej.

Na prvi pogled je nameravani korak pivaren čisto notranjega pomena. V resnici pa pomeni prikrit napad na žepe odjemalcev (konsumentov) in to je vzrok, da se javnost na resno nameravano združenje (karteliranje) pivovaren opozori in pravočasno odvrne pretečo nevarnost.

Če se pivovarne dogovorijo, da ne bodo med seboj tekmovale, skušajoč druga drugej odjemalce odvrniti, potem odpadejo zanje marsikateri dosedanji oziri na gostilničarje in na odjemalce. Katera pivovarna se bo še naprej trudila svoje pivo glede kakovosti zboljševati, če ji bo zagotovljeno število odjemalcev? Že sedaj omalovažujejo nekatere pivovarne odjemalce na neodpustljiv način s tem, da razpečavajo, posebno na deželi, samo mlado, nevležano in torej kolikor toliko nezdravo in netečno pivo.

Če pivovarnam ne bo treba več tekmovati, prestale bodo dajati gostilničarjem led, katerih si posamezni krčmarji, zlasti manjši, ne morejo zlahka sami omisliti, a brez ledu je pivo v gorkem času naravnost nevžitno.

In če se bo tako združenim pivovarnam zljubilo, podražile bodo pivo, kakor bodo hotele in to je poglavitni namen, ki ga zasledujejo z nameravano združitvijo.

Korist od te združitve bodo imele le pivovarne, škodo pa bodo trpeli gostilničarji in še bolj odjemalci.

Slovenci se moramo nameravani kartelizaciji tako iz narodno-političnega kakor iz gospodarskega stališča z vsemi sredstvi upreti.

Naše narodne pivovarne kakor „delniška družba združenih pivovaren v Laškem in Žalcu“, Auerjeva v Ljubljani, Mengiška, Šmidova v Škofji Loki, Mayerjeva v Kranju in senožeška si ne smejo dati od tekmujočih nemških pivovaren rok vezati, marveč zahteva njih lastna in splošno narodna korist, da se razvijajo, širijo svoj delokrog in izpodrinejo tuje pivarne, ki so doslej med nami veliko preveč razširjene, nam v narodnem oziru nasprotne in ki naše gostilničarje na razne načine, največ s posojili in drugimi podporami náse vežejo. Smoter naših pivaren in nas vseh bodi, se tujega kapitala in vpliva otresti, kar pa bo izključeno, če pristopijo naše pivarne k nameravani zvezi.

Kakor se čuje, se doslej samo Auerjeva pivarna brani omenjeni zvezi pristopiti, dočim so druge že v tozadevnih dogovorih. Ker je nameravani kartel, kakor rečeno, nam v narodno-političnem oziru škodljiv, protestiramo proti njemu kar najodločneje in zahtevamo od domačih naših pivaren, da prekinejo tozadevne pogovore.

Ko bi prišlo res do združitve, zvišali bi gostilničarji takoj ceno piva, ker bi ne dobivali več od pivaren zastonj ledu in omar za led, sklicujoč se na to, da jih led veliko stane. Pa tudi pivarne bi v doglednem času pod raznimi pretvezami podražile pivo. Posledica bi bila deloma posredno višje obdačenje tega dandanes tudi važnega živila, ki bi posebno občutno zadela delavske sloje, deloma pa povrnitev k žganjepitju.

Vse prizadete kroge, zlasti pa naše slovenske gostilničarje pozivljamo nujno, naj se v svojem in v interesu odjemalcev odločno izrečejo proti nameravani zvezi, za katero se najbolj potegujejo nemške pivarne Puntigam, Reininghaus in Götz, ki hočejo še bolj naše ljudstvo izsesavati.

Držimo se svojih domačih pivaren, nemške pa naj svoje rojake molzejo, če so tako neumni.

* Članek nam je vsled obilice gradiva žalibog zaostal. Poroča se namreč pravkar iz Gradca, da je pogodba o kartelu štajerskih, koroških, primorskih in nižjeavstrijskih pivaren bila v torek podpisana in velja za tri leta. Vendar v pouk čitateljem članek priobčimo.

Iz političnega sveta.

Bodoči prestolonaslednik.

Ker otroci nadvojvode Franca Ferdinanda, ki je določen kot naslednik cesarja Franca Jožefa I., ne bodo imeli pravice do prestola (Franc Ferdinand namreč ni vzel žene iz kake vladarske hiše, ampak grofico Chotek!), zato je določen za bodočega naslednika nadvojvoda Karl Franc Jožef, ki je dne 17. t. m. dovršil 20. leto in bil proglašen polnoletnim. Karl Franc Jožef je sedaj nadporočnik pri dragoncih in bo v jesen nadaljeval juridične (pravne) študije.

Sestanki evropskih vladarjev

so značilni za poletje 1907. Nemški cesar in ruski car v Svinemünde, — nemški cesar in angleški kralj — angleški kralj in avstrijski cesar — ti trije sestanki dajejo evropski javnosti povod, da mirno zre v bodočnost Evrope. Konečno še stopi v to zvezo rusko-francoska alijansa, in konečno velepomemben sestanek avstrijskega in italijanskega ministra zunanjih zadev. Vse to pomeni, da je volja za svetovni mir danes morda bolj odkrita kakor kedaj.

Sestanek ministrov.

Minoli teden sta se na Severniku (Semering) sestala avstrijski in italijanski minister zunanjih zadev, Aerenthal in Tittoni. Posvetovanja so trajala več dni in se je doseglo v več vprašanjih popolno sporazumljenje, kar daje upanje, da ostanejo odnošaji med Avstrijo in Italijo najboljši.

Hrvatska stranka prava

je imela svojo veliko skupščino minoli četrtek, 22. t. m. v Zagrebu. Udeležilo se je zborovanja okoli 700 zaupnikov iz cele Hrvatske. Slovence so zastopali gg. poslanci Fran Roblek, Ivan Hribar in dr. Benkovič ter g. dr. Franc Novak iz Ljubljane. Hrvatje so navdušeno pozdravili Slovence. V lepih besedah je odzdravil v imenu Slovencev g. župan Ivan Hribar. Nato so se cel dan razpravljale važne zadeve, tikajoče se narodnega, političnega, gospodarskega in kulturnega položaja Hrvatov. Sprejele so se razne rezolucije, v katerih se napoveduje najodločnejši boj madžarskemu nasilju, dalje se zahteva od poslancev hrvatske stranke prava, da vztrajajo v hrvaški koaliciji, in konečno se odobrijo prijateljski odnošaji s Srbi. Skupščina je bila velike važnosti. — Omenimo še, da je g. Ivan Hribar v svojem govoru povdarjal, da se bliža čas, ko bota Hrvat in Slovenec ramo ob rami stala v skupnem boju za narodne pravice.

Volitve v rusko dumo,

ruski državni zbor, ki bo že tretji tekom dveh let, so razpisane na 28. oktobra.

Angleška državna zbornica

je po več kot polstoletnem boju nedavno sprejela novo postavo, po kateri je dovoljeno se po smrti žene oženiti s svakinjo, t. j. sestro prejšnje žene. Dosedaj je bilo v angleških pokrajinah to postavno zabranjeno, vendar se ljudstvo tega ni držalo.

Deželni šolski svet na Moravskem

se je z dnem 24. avg. t. l. razdelil v dva dela: v češki in nemški oddelek. Češki oddelek je imel tega dne prvo sejo. Nemški oddelek ima danes prvo sejo.

V češkem deželnem zboru

bo prišlo kot eno najvažnejših in prvih vprašanj na dnevni red vprašanje o preosnovi volilne pravice za češki deželni zbor.

Novo rusko vseučilišče.

Ker so vsa vseučilišča prenapolnjena, je sklenila ruska vlada, da ustanovi še eno vseučilišče za južno Rusijo. Več mest se je potegovalo, a zmagal je Saratov in po nasvetu komisije, ki jo je odposlalo naučno ministerstvo, bode se tu otvorilo novo vseučilišče, s 1. letom, najbrž še to jesen. Prostor za zgradbe, botanične vrte, bolnišnice itd. obsega 24 desjatin (približno 50 oralov) v vrednosti poldrug milijona rubljev. Vrh tega da mesto 1 milijon rubljev za zgradbe, gubernsko zemstvo pa prepušča bolnice za klinične namene in prispeva z 200.000 rublji k stroškom. Vsi stroški za zgradbe so proračunjeni na 4 milijone rubliev. Fakultete bodo štiri: juridična, historično-filologična, fiziko-matematična in medicinska. Za začasna predavanja je mesto preskrbelo prostore v raznih javnih poslopjih. To bo torej osmo rusko vseučilišče. Pa tudi v Tiflisu se oglašajo, da bi se tam otvorilo vseučilišče za Kavkaz in srednjo Azijo.

Hud volilni boj

se je bil dne 26. t. m. v okraju Belenješ na Ogrskem med rumunskim kandidatom Lukaču in in onim madžarskih košutovcev Kardošem. Lukaču je zmagal s 797 glasovi večine.

Hrvatska narodna kmečka stranka

je imela svojo glavno skupščino minoli torek. Izrekla se je za samostojnost Hrvatske in za ločitev od Ogrske.

---

stvo. In niti sam ni vedel, kako naj si razlaga to otrplost.

Že mu je prihajalo na misel, da bi utegnila biti poročena; ali mu to mogoče nalašč prikriva in morda je cela stvar samo grda spletkarija, ki bi ga lahko dovedla do podle hudobije?

Kakor hitro pa se je spomnil njenega angeljsko čistega obličja, njenih priprostih besed, v katerih ni bilo niti sledu o kaki koketnosti in kakor hitro se je spomnil v duši one nedelje in one goreče molitve, v kateri jo je zopet našel, je izginil vsak pomislek; zažarela je ljubezen v njegovem srcu močnejše, kot kedaj prej in sicer tako, da je sklenil . . .

No, prijatelj, kaj bi sklenil Mihael, ako bi ti pisal povest?“

„Na vsak način, da bi šel za njo, poiskal njeno stanovanje in bi se informiral pri njenih sosedih — ali rajši pri njenih sosedah, ki gotovo vedo vse natančneje — kaj je ž njo? Ako bi bila vredna, šel bi naravnost tja, ji padel pred noge in . . .“

„To bi bilo vsekako francosko“, je segel prijatelj v besedo. „Ne! Slabo si uganil, dragi prijatelj! Najprvo zato, ker Mihael ni nikak Francoz, drugič pa tudi zato, ker je dal besedo, da ji ne bo sledil, kar je dosedaj tudi zvesto držal.

Ko mu je izginila izpred oči, je šel počasi in žalostnega obraza proti domu in je sklenil v popolnem obupu . . . da jo hoče prihodnji torek počakati.

Prihodnji torek je minil, ravno tako tudi petek, ne da bi Marina prišla v vrt.

V nedeljo je goreče molil v karmelitarski cerkvi pred istim oltarjem. Toda na stopnicah pred drugim oltarjem, kjer je našel nekdaj njeno vitko telo in odkoder je pošiljala svoje srčne misli proti nebu, ni bilo danes nikogar.

Brez tolažbe je zapustil cerkev.

Kar mu je še ostalo časa, v nedeljo in potem ves ponedeljek je letal iz ene ulice v drugo, iz enega vrta v drugega, skozi vse drevorede, v nadi, da jo kje sreča. Več milj je prehodil, toda vse zaman.“

„Ali je ni nikjer našel?“

„Nikjer“, je odgovoril moj spremljevalec. „Popolnoma utrujen se je vrgel ponedeljek zvečer na svojo postelj in . . . spal celo noč, kot bi bil mrtev.“

Ko sem zaradi tega skomizgnil z rameni, se je prijatelj nasmejal in pripovedoval dalje:

„Toda to ni bilo nikako okrepčilno spanje. Ko se je drugo jutro zbudil, je čutil grozen glavobol in zdelo se mu je, kot da je v njem zaspalo vse življenje.

Ker pa je bil ravno torek, je šel še pred enajstimi v Saški vrt.

Sedel je na samotno klop, naslonil komolce na kolena, na katerih je bila naslonjena glava in se globoko zamislil.

Tedaj je kar naenkrat začutil, kako se je nežna roka dotaknila njegove rame.

Ko je vzdignil glavo, je stala pred njim Marina. Njen obraz pa je bil bledejši kot kedaj poprej in je nosil pečat resnosti in srčne bolesti.

„Usmilite se me vendar!“

In dve solzi sta mu polzeli po licih navzdol. Ona pa mu je stisnila roko vsa ganjena in odgovorila:

„Toraj me ne morete pozabiti. Kaka druga ženska bi bila ponosna na naklonjenost tako odličnega moža! Meni pa povzroča bolečine.“

„To se pravi, da me ne ljubite! Ali ne čutite niti atom naklonjenosti in prijateljstva do mene?“

„Ali bi potem sploh prišla sem?“ je vprašala z lahno rdečico.

„Dražestna“, je dejal Mihael, „zakaj me potem tako mučite?“

„Torej pojdite z menoj“, je dejala otožno.

Mihael je skočil pokoncu. Ona se je naslonila na njegovo roko in tako sta hitro stopala odtod.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Višnjavas pri Celju. V zadnjem „Sl Gosp.“ nek „sromaček“ nesramno napada našega dolgoletnega, neumorno delavnega župana gosp. Lipuša. Kdor pozna razvoj Slovenstva v celjskem okraju, ve, da g. Lipuš že od l. 1867. stoji vedno v prvih vrstah bojevnikov za narodno probujo in narodni napredek. Gospodje okoli Gospodarja se zgražajo, če tuintam primemo kakega nadutega kaplana za ušesa, češ, glejte, kristjani, kako tega moža napadajo, ki je že toliko dobrega storil za narod. Isti čas pa isti Gospodar na nesramen način napade moža, ki že skozi štirideset let neustrašeno in odkrito vodi boj v svoji občini za narodno osamosvojo in narodni napredek. Gosp. Lipuš, o tem smo prepričani, se ne zmeni mnogo za to, če ga oblaja v Gospodarju kak pes; nasprotno, njegovo spanje je še bolj mirno. V svesti si je namreč, da je storil za slovensko stvar tekom štiridesetih let, odkar stoji v prvih vrstah več kakor razni „sromački“ v kolarjih. Da je pa odločen pristaš narodne stranke, da je predsedoval tudi njenim shodom — to ni nič hudega — a baš to „sromačke“ peče.

Škalska okolica. Znani „Laži gospodar“ z dne 1. avg. t. l. št. 38. prinaša obrekljiv, lažnjiv članek po svoji stari navadi. Zgražati se mora človek, če bere tam lopovsko laž: „Nekateri ptički iz liberalnega gnezda starejo cerkveno škrinjo, kjer je shranjeno streliško orodje ter jim posodijo nekaj topičev.“ Zahtevamo od lažnjivca, ki je to pisal, da objavi polna imena dotičnih, ki so strli cerkveno škrinjo; dokler tega ne stori, je podli obrekovalec in lažnjivec. „Gospodar“ in dr. Korošec je pa ponosen na svojo lažnjivo bando; gliha vkup štriha.

Šaleška dolina. Čudimo se našemu župniku, da trpi tako mačje petje in orgljanje v cerkvi. Nek kmet iz Šmartna si je dolgo glavo belil, zakaj neki njegova žena, ko gre k peti maši, vedno takozvani „Pfeffermüntz“ s seboj v cerkev jemlje, ko je pa tiha maša, pa nikdar nič. Nekoč jo vendar popraša: „Čuj ti M . . . ., zakaj pa ti samo včasih sladkor seboj vzameš?“ Odgovor je bil: „Zato, ker če slišim Rokovo orgljanje in petje, mi vsikdar slabo postane, pa si s tem želodec tolažim.“

Iz Polenšaka. Na Polenšaku je samo en duhovnik, župnik Valenko. Ta gospod je zelo čudnih naziranj; misli namreč, da so farani za njega in ne on za nje, kakor se včasih sam rad izrazi, češ, da bodo farani prej njega potrebovali, kakor on nje. Ob nedeljah ima maše ob 6. uri, včasih celo že ob pol 6. in se torej nič ne ozira na farane, ki ne morejo prej od doma, ko opravijo živino in svoje vsakdanje delo, ki mora biti opravljeno tudi ob nedeljah. Zastonj so torej župnikovi opomini raz prižnico, naj prihajajo ljudje ob nedeljah k maši in vrhutega še o pravem času. Na dno duše zaboli pobožnega farana, ko vidi, da je cerkev ob nedeljah med mašo skoraj prazna. Tudi pravega petja ni več slišati med službo božjo in to deloma zaradi pomanjkanja pevcev, ki ne morejo tako rano prihajati, deloma pa ne marajo zaradi organista in njegove žene, ki se vedeta na koru, kakor bi sama prispevala k zgradbi kora, čeravno v ta namen nista dala niti počenega groša. Farani pa naj ne tožijo med seboj glede župnikovega postopanja zaradi maše, ker to ne pomaga nič, ampak naj odločno zahtevajo od njega, da bo imel maše v takem času, ko se je lahko udeležijo vsi. Če pa to ne bo pomagalo, tedaj naj se obrnejo s pritožbo, na kateri se podpišejo, do škofa, ki bo župnika poučil, da je on za farane, a ne oni za njega.

Faran.

Ribnica pri Pohorju. Obče veselje je zavladalo pred nedavnim časom med našim kmetskim ljudstvom. Brali smo po listih, da namerava vojno ministerstvo ob času jesenskih orožnih vaj v veliki meri upoštevati razmere na deželi — da se hoče ozirati na delo in skrbi, katere ima kmet ob žetvi in košnji, da bodo imeli kmečki sinovi in delavci večje ugodnosti glede orožnih vaj itd. Lepe besede so bile to in splošno mnenje o naši vladi je bilo ugodno, češ: so si pa le premislili ti gospodje in ubrali druge strune. Toda hvalili smo dan, predno se je nagnil k zatonu! Vkljub temu, da je visoki vladi znano, kako vre dandanes vse v mesta, tovarne, rudokope in kamnolome; kako primanjkuje kmetu delavcev; kako težko spravi poljske pridelke pod streho — kljub vsem svojim obljubam, prezira vlada hladno vse kmečke težnje in prošnje. To kaže posebno nek slučaj v našem okraju: vsled pomanjkanja delavcev so opravljali pri posestniku A. G. njegovi trije sinovi posle služabnikov. Bili so mu neobhodno potrebna opora pri opravljanju gospodarstva. Toda oglasila se je vojaška komisija in drug za drugim so morali obleči „cesarsko suknjo“. Najstarejši je prevzel pred dvema letoma izven doma kmetijo, kjer je vse odvisno od tega, ali je hišni gospodar doma ali ne — oditi je moral na orožne vaje, čeravno ga čaka doma baš sedaj najhujše delo, ki ga opravlja malone sam. Drugi sin je podpiral doma svojega črez 60 let starega očeta in mu bil desna roka — pa prišla je pozivnica, da mora k vojaškim vajam! Oče vloži prošnjo, naj se sinu preložijo orožne vaje na pomlad, kadar je manj dela — vkljub vsem tehtnim, neovrgljivim razlogom vojaška oblast „ni mogla“ ugoditi opravičeni prošnji. Tretji, najmlajši pa se baš sedaj že eno leto ukvarja pri 87. pešpolku v Pulju z božanskim komisom. Tako se bodo torej zajedno vsi trije sinovi čisto po nepotrebnem ubijali po tujem, medtem ko se krivi doma stari oče pod ogromnim delom, ki počiva skoro izključno le na njegovih slabih ramenih! Kje so ostale obljube, ki so tako sladko zvenele iz ministrovih ust? Vlade, ki misli samo z obljubami izboljšati socijalno stanje svojih državljanov, ne pripoznavamo; od naših poslancev pa zahtevamo, da prisilijo vendar že enkrat gospode ministre k resničnemu delu.

Štajerske novice.

Za strankini „narodni sklad“ smo sprejeli: iz Maribora 12 kron, katere je nabral g. dr. Fl. Kukovec v Narodnem domu; od Sv. Marjete na dravskem polju je poslala gospica Ljudmila Skrbinšek 13 K 57 vin. kot v ta namen izlicitirani dobitek pri kegljanju; na gostiji g. učitelja Antona Gaberca iz Žetal z gospico Hedviko Lešnik, veleposestnika hčerko pri Sv. Janžu na dr. p., katerima iskreno čestitamo, se je nabralo 7 K 90 vin. — Živeli! Živeli posnemovalci!

Shod volilcev v Višnjivasi pri Vojniku priredi poslanec g. Franc Roblek v nedeljo dne 1. septembra t. l. ob 2. uri popoldne pri gosp. Lipušu. Kmetje, ki obsojate podlo Gospodarjevo hujskanje zoper Vašega poslanca, vsi na shd!

Javni shod v Št. Jurju ob Taboru. V nedeljo dne 8. septembra ima državni poslanec dr. Franc Roblek javni volilni shod pri gosp. Valentinu Južni v Št. Jurju ob Taboru in sicer ob 3. uri popoldne. Savinčani! Pridite v mnogobrojnem številu, da čujete svojega poslanca. Nasprotniki trosijo razne hudobne laži o Vašem poslancu in o Vas. Pridite, da čujete iz ust svojega poslanca, kaj je na teh obrekovanjih resnice!

Shod narodne stranke v Rogatcu se vrši v nedeljo dne 1. sept. ob 10. uri dopoldne pri g. Emerik Zupancu. Govorilo se bo: 1. o dogodkih v državnem zboru, 2. o ciljih narodne stranke, 3. o perečih kmečkih vprašanjih (zavarovanje zoper nezgode, zemljiški davek itd.); 4. o napravi veljavnih oporok (testamentov). Kmetje, na shod!

Deželni šolski svet za slovensko Štajersko. Pravkar se je razdelil deželni šolski svet na Moravskem v dva dela: češki in nemški, ki vsak za sebe odločujeta v vseh zadevah, ki se tičejo šolstva v njim odmerjenih delokrogih, t. j. češki oddelek deželnega šolskega sveta za češke, nemški za nemške šole. Taka delitev delokroga dež. šol. sveta obstoja že na Češkem dalje časa. Ker se je izkazala uredba kot dobra, zato so jo izvedli sedaj tudi na Moravskem. Mi štajerski Slovenci moramo tako napredujočo narodnostno delitev uprave le z veseljem pozdraviti. Stara naša zahteva, posebej pa zahteva narodne stranke je: samostojni oddelek deželnega šolskega sveta za slovensko Štajersko. In baš sedaj, ko se je taka delitev izvedla v kronovini, kjer je boj med Nemci in Čehi prav tako hud kakor pri nas med Slovenci in Nemci, moramo z vso silo ponoviti svojo staro zahtevo. Opozarjamo nujno naše poslance, da stvar študirajo ter se krepko za njo pobrinejo. Ker je zadeva za nas dalekosežnega pomena, bomo obširneje še razpravljali.

„Zahtevajmo občno državno zavarovanje proti uimam!“ Pod tem naslovom razpravlja kmetijski strokovnjak g. Ivan Gombač v „Slov. Narodu“ o neprecenljivi škodi, ki jo je našim kmetovalcem povzročila letos posebno uima ter izvaja, da so malenkostne državne podpore popolnoma nezadostne v primeri s škodo. Končuje pa s sledečim prav umestnim pozivom: „V takih slučajih bi mogla vlada le z zdatno pomočjo obupano in razburjeno ljudstvo pomiriti. To bi se pa dalo doseči edino le na ta način, če bi se ustanovila splošna državna zavarovalnica proti uimam, t. j. proti poškodbam po toči, vodi, mrčesih, suši in vetrovih ter mrazu. Pri tem bi se lahko upoštevalo tudi zavarovanje živine. Če se v tem oziru kmalu kaj ne ukrene, pojde naše itak že na pol bankerotno kmetijstvo vidno rakovo pot. Gospod komercijalni svetnik in dež. odbornik Fr. Povše je sicer že pred leti stavil tozadevni predlog v državnem zboru, a ker nimajo mnogi merodajni faktorji nikakega zmisla za povzdigo našega kmetijstva, se seveda ni nič storilo v tem oziru. Sedaj pa, ko je v parlamentu velika agrarna stranka, najbivsi kmetovalci in kmečki posestniki brez izjeme zahtevali, da se vsi državnozborski zastopniki za to pereče vprašanje krepko zavzamejo.“ Upamo, da bodo kmečki poslanci uvaževali te besede.

Volitve v pridobninsko komisijo. Dne 3./9. (v torek) se bodo vršile volitve volilnih mož za pridobninsko komisijo v tretjem razredu in sicer za celjski sodni okraj na inšpektoratu (Celje, Ringstrasse 12 II. nadstr.) od 9—12 dopoldne in 3—6 popoldne. Od zaupnih mož v tretjem razredu postavljeni kandidatje so: Franc Černovšek, pek in gostilničar v Št. Jurju ob juž. žel., Ferdinand Gologranc, zidarski mojster v Gaberju, Virant Franc, gostilničar v Žalcu. Dne 4./9. se pa bodo vršile volitve volilnih mož v II. razredu tudi za celjski sodni okraj, na inšpektoratu. Od zaupnih mož postavljeni kandidatje so: 1. Alojz Šribar, gostilničar, Dobrtešaves, 2. Fugina Lovro, trgovec, Zgornje Grušovlje, 3. Štefan Guzej, gostilničar, Griže, 4. Voh Franc, čevljar, Žalec, 5. Šusterič Franc, čevljar, Žalec, 6. Miha Arlič, trgovec, Socka, 7. Fran Majcen, mlinar, Socka, 8. Rudolf Dobovišek, gostilničar Št. Jur ob j. ž., 9. Četrnik Jože, stavitelj mlinov, Podgorje, 10. Resnik Janez, mlinar, Kasaze, 11. Božnik Štefan, krojač, Dobrna, 12. Confidenti Fran, gostilničar, Savodno, 13. Fazarinc Anton, gostilničar, Ostrožno, 14. Miloš Jarnovič, trgovec, Svetelka, 15. Alfonz Šket, trgovec, Marija Dobje, 16. Dominik Bezenšek, gostilničar v Stražici pri Frankolovem, 17. Štefan Jakop, gostilničar, Loka pri Frankolovem, 18. Martin Stainer, gostilničar, Gotovlje, 19. Fran Malgaj, trgovec, Gotovlje, 20. Vinko Vabič, trgovec, Žalec, 21. Andrej Klinar, gostilničar, Svetina, 22. Bikošek Miha, lastnik žage, Gradišče, obč. Škofja vas, 23. Anton Fazarinc, gostilničar, Trnovlje, 24. Podgoršek Jože, gostilničar, Podgrad, 25. Mastnak Jakob, gostilničar, Lokarje, 26. Janez Frlež, mlinar, Repno občina Št. Jur okolica, 27. Franc Kompolšek, gostilničar Št. Lovrenc pod Prožinom, 28. Florijan Šribar, kovač v Spodnji Hudinji, 29. Franc Grilec, lesni trgovec, Gaberje, 30. Cajner Janez, gostilničar, Latkova ves, 31. Alojz Kupec, mlinar, Št. Lovrenc pri Preboldu, 32. Šusterič Jože, krčmar, Teharje, 33. Stojan Martin, mizar, Teharje, 34. Matej Reher, mlinar, Velika Pirešica, 35. Josip Lipuš, gostilničar, Ivenca pri Višnji vasi, 36. dr. Branko Žižek, zdravnik, Vojnik, 37. Uratarič Ivan, krojač, Vojnik, 38. Karl Zagode, sedlar, Vojnik, 39. Samec Franc, gostilničar, Ložnica, 40. Matija Kranjc, mesar, Žalec, 41. Šuler Alojz, gostilničar, Griže, 42. Karl Zupanc, lončar, Sv. Primož.

Voli se osebno pri inspektoratu, kakor uvodoma omenjeno, ali se pa pošlje z imeni volilnih mož izpolnjeno glasovnico na inspektorat s sledečim naslovom: C. kr. volilnemu komisarju za volitve v pridobninsko komisijo, Celje, Ringstrasse 12, II. nadstr. Glasovnico mora podpisati volilec sam. Pismo mora biti frankirano (znamkovano). Glasovnici se mora pridjati tudi volilna legitimacija. Podpisano glasovnico z legitimacijo vred se lahko pošlje tudi v pisarno dr. Josipa Sernec, odvetniku v Celju, kjer se dajejo tudi vsa pojasnila.

Dne 3./9. se bo vršila na c. kr. davkariji v Šmarji volitev 1 volilnega moža v pridobninsko komisijo v III. razredu. Novi kandidat je dr. Josip Georg, odvetnik v Šmarji. Dne 4./9. pa se bo vršila ravnotam volitev 10 volilnih mož v II. razredu. Naši kandidatje so: 1. dr. Josip Rakež, zdravnik, Šmarje, 2. Jože Čakš, sedlar, Šmarje, 3. Baštevc Anton, krčmar v Belem obč. okolica Šmarje, 4. Ignac Krušič, mizar, Šmarje, 5. Florjan Goleš, krčmar pri Sv. Vidu, 6. Jurij Lesjak, krčmar v Slivnici, 7. Voga Franc, krčmar in trgovec, Grobelno, 8. Stupica Anton, trgovec,

Šmarje, 8. Lindič Franc, sedlar v Št. Vidu, 10. Skale Mihael, čevljar, Mala Pristova, ok. Šmarje.

V torek dne 3. septembra se bodo vršile za vranski okraj pri c. kr. davkariji v Vranskem volitev volilnega moža za pridobninsko komisijo v III. razredu. Sporazumno postavljeni kandidat je: Valentin Južna, posestnik in gostilničar v Št. Jurju ob Taboru.

V sredo dne 4. septembra se bode volilo tudi pri c. kr. davkariji v Vranskem 14 volilnih mož za pridobninsko komisijo IV. razreda. Naši kandidatje so: 1. Josip Cizel, trgovec na Polzeli, 2. Josip Repič, mizar na Polzeli, 3. Vinko Brišnik, gostilničar v Braslovčah, 4. Franc Brišnik, mesar v Braslovčah, 5. Ivan Pretner, klobučar v Braslovčah, 6. Franc Cukala, trgovec v Gomilskem, 7. Anton Hočevar, gostilničar, Gomilsko, 7. Janez Apat, trgovec, Pondor, 9. Karl Florjan, žagar, Kaplja, Jože Debelak, sedlar, Ojstriškavas, 11. Anton Cizej, trg., Prekopa, 12. Mihael Jezovšek, c. kr. notar na Vranskem, 13. Karl Schwentner, trgovec Vransko, 14. Jakob Mešič, žagar in veleposestnik na Vranskem št. 7. — Voli se dopoldne od 9. do 12. ure, popoldne od 3. do 6. ure.

„Slovenski Gospodar" in — hmelj. Za časa volilnega boja so bili „Gospodarju" savinski kmetje fakinaža, ker se mu niso slepo pokorili, sedaj pa je naenkrat našel veliko „ljubezen" do njih. Zbudil se je ravnokar in pozivlje južnoštajersko hmeljarsko društvo, naj stori v zadevi izvršilnih naredb k provenijenčni postavi za hmelj svojo dolžnost in naj stavi na pristojnem mestu svoje predloge. — Seveda si pri tem ne more kaj, da ne bi tudi nahrulil poslanca Robleka, češ, on naj sedaj odvrne našemu hmeljarstvu pretečo nesrečo, katero mu je dr. Korošec pomagal nakopati. Gospodje pri „Gospodarju" zvonijo — kakor po navadi — tudi v tem slučaju po toči.

Če bi bila hmeljarsko društvo in poslanec Roblek čakala na „Gospodarjev" opomin, bilo bi že davno prepozno. Hmeljarsko društvo pa je sklicalo že pred 3 meseci dobro obiskani shod vseh južnoštajerskih hmeljarjev, na kojem so se zvršili sklepi, na katerih potrebnost so se v „Gospodarjevem" uredništvu ravnokar spomnili. Tudi poslanec Roblek je storil v tej zadevi svojo popolno dolžnost, vse kar se je dalo storiti. Da pa ta v svoji skromnosti ne obeša vsak in bodisi tudi najmanjši svoj korak kot državni poslanec po vzgledu izvoljencev kmečke zveze na veliki zvon, daje tem širokoustnežem povod mu brezdelnost predbacivati. Mar res mislite, da je v korist, ako se takoj razbobna, kaj se je v prid te naše važne gospodarske zadeve storilo in se tako opozori one, kateri so potom provenijenčne postave stremili po uničenju našega hmeljarstva in kateri si sedaj prizadevajo potom izvršilnih naredb svoje delo spopolniti?

„Slovenski Gospodar" dela korajžo. Mariborski bogoslovni doktorji so uspeh svojih napadov izza zadnje dobe tako visoko cenili, da so mislili, da bodo narodno stranko kar razdjali, kakor 7 starih časih Judje Jeriho s tem, da so sedem[illegible] šli v procesiji okrog tega mesta. Pa mariborski gospodje od dne do dne bolj vidijo, da niso vsemogočni, zato pa svojim ovčicam z izmišljotinami o sotrudnikih narodne stranke korajžo delajo. Ker je g. dr. Gosak odšel na orožno vajo v Dalmacijo, sklepajo iz tega že, da je zapustil narodno stranko, jednako o dr. Stikerju, ki je na orožni vaji v Pulju, in o dr. Karlovšku. O dr. Kukovcu pa „Gospodar" vedoma neresnično trdi, da je tudi zbežal k dr. Rosini v Maribor. Predsednik izvrševalnega odbora dr. Vekoslav Kukovec pa ne namerava iti v Maribor, ker za to ni povoda, pač je pa mogoče, da pride v Maribor dr. Florijan Kukovec, ki pa dosedaj ni imel prilike biti v organizaciji narodne stranke, pač pa mogoče poslej, kakor še marsikdo. Jeriha še torej ne bode padla. Zdi se nam, da je „Gospodarja" nekdo „potegnil".

„Slovenski Gospodar", ki se toliko huduje nad novim vodstvom Ciril-Metodove družbe, priznava v zadnjem listu sam, da prejšnje vodstvo ni ničesar storilo. „Slov. Gospodar" opozarja namreč na zidanje oziroma razširjenje nemške šulferajnske šole na Sladki Gori pri Cmureku ter piše doslovno: Družba sv. Cirila in Metoda se je nedavno opozorila, naj v tem okraju kje postavi protiutež tej nemški nakani. A družbi se še ni zdelo vredno odgovoriti. Res lepa skrb za rešitev obmejnih Slovencev!" No torej?!

Zadružna Zveza in narodna stranka. Zadnji „Slov. Gosp." v svoji brezmejni ljubezni do resnice zavija na vse mogoče načine stvar tako, kakor da je Zadružna Zveza v Celju popolnoma v rokah narodne stranke in da so gg. Jošt, Pušenjak itd. samo njeni agitatorji. Tako se mora seveda lagati — kajpada na katoliški podlagi! — ker bi sicer vikar Gorišek ne mogel tako lahko ustanoviti Zadružne Zveze, ki se je včeraj osnovala pod patronanco Goriška, konsumarja slavnega spomina. Vkljub temu pa, da Gospodar naravnost tira našo slovensko gospodarsko organizacijo, Zadružno Zvezo v Celju, na politično polje, vendar ostane ta slej ko prej na svojem strogo gospodarskem stališču. Da bodo pri njenem delu sodelovali tudi člani narodne stranke, kjerkoli bodo smatrali to za potrebno, to je samoobsebi razumljivo, kakor bodo tudi sodelovali pri njej še oni pošteni možje stare struje, ki jih še ni okužila dr. Korošćeva strupena sapa. „Sl. Gosp." bo pa v obrambo in utrjenje vere seveda še dalje psoval in obrekoval pošteno gospodarsko delo.

Sv. Juri ob j. ž. — Dr. Povalej hoče v deželni zbor. Še ni pozabil dr. Povalej bridkih časov izza žalostne kandidature za državni zbor, že zopet misli na težave in muke nove kandidature: prihodnje leto so volitve v deželni zbor. In če že ne more biti državni poslanec, vsaj eno šaržo manj hoče imeti, deželni poslanec hoče biti. Svoje posestvo v Št. Jurju je takoj po zadnjih volitvah iz same jeze prodal. Sedaj pa že kupuje zopet posestvo v Teharjih, da bo pri deželnozborskih volitvah lahko zopet paradiral kot — kmet. Tudi sicer si hoče pripravljati tla. Na minolo nedeljo je napravil zborovanje v Št. Jurju ob j. ž., in ker sam še ne upa nastopati kot „izvrsten(!) govornik", je poklical dr. Benkoviča, Pišeka in Mlakarja, da so prišli tjakaj hujskat. Seveda je šlo vse jako na tihem, da smo šele v nedeljo zjutraj za shod zvedeli. Kljub temu gospodom zvezarjem ni šlo hujskanje tako gladko, kakor so mislili. Okoli 200 ljudi (med temi kakih 15 Marijinih devic!) se je zbralo in med njimi je bilo gotovo kakih 60—70 naprednjakov. Gospod predsednik Mlakar so jih našteli pač samo 6. Čudno je le to, da se teh šest ni dalo izriniti iz dvorane, dasi so se od dr. Benkoviča nahujskani zvezarji pod patronanco treh navzočih domačih duhovnikov kakih šestkrat kakor divji zagnali vanje. Prvi je prodajal svojo pičlo modrost o dogodkih v državnem zboru dr. Benkovič in ker ni druzega znal, je na prav neumen način hujskal zoper narodno stranko in zoper njena poslanca. Samoobsebi je razumljivo, da so mu navzoči pristaši narodne stranke njegove laži odločno zavračali, pri čemur je pač prišlo tuintam do spopadov. Dr. Benkovič se je pokazal kot mojster v zavijanju in prav dobro se mu pozna dr. Šusteršičeva šola. Naravnost smešno je bilo, kako verno je slikal vseverujočim ovčicam „velikanski upliv" kmečke zveze na Dunaju; govoril je tako, da so mnogi dobili utis, da je Koroščeva kmečka zveza isto kakor skupina kmečkih poslancev v državnem zboru (svobodna agrarna zveza). Govoril je o tej „kmečki zvezi" na isti način, kakor Roškar v Škalah, da so nepoučene ovčice morale misliti, da Roblek in Ježovnik sploh nista pri tej agrarni zvezi. Sploh je iz celega govora bilo razvidno, da je dr. Benkovičev edini namen bil, nahujskati ljudstvo proti ljudskemu poslancu Robleku, češ, da ni storil nič za kmečki stan, ampak vse samo za uradnike. Takega podlega laganja in farbanja nepoučenih ovčic je zmožen le človek dr. Benkovičevega kalibra. Kot posebnega učenjaka pa se je skazal dr. Benkovič, ko je govoril o zaprtju srbske meje. Roblek in Ježovnik — tako je izvajal svojo učenost — ne bosta mogla za zaprtje meje glasovati, ker sta v jugoslovanskem klubu; v tem klubu pa sta tudi dva Srba. Toda učeni dr. Benkovič ovčicam ni povedal, da sta ta dva Srba iz Dalmacije in nimata nobenih skupnih interesov s kraljevino Srbijo ter bosta, če bo to živinoreji v Dalmaciji na korist, tudi glasovala za zaprtje srbske meje. Ko bi hoteli izpodbijati vse farbarije, vsa zavijanja, vse laži dr. Benkoviča, bi lahko napolnili cel list. Dejstvo je in to so spoznali celo trezni zvezarji, da je dr. Benkovič v svojem „govoru"(!) grdo obrekoval, lagal, psoval in hujskal. — Pišek je govoril o gospodarskih zadevah mirno in stvarno, in je le škoda, da je govoril to na politično-hujskajočem shodu. Mlakar iz Hošnice se je obnašal kot predsednik shoda jako oblastno ter je popolnoma pozabil, da je bil shod javen. Osnoval se je lokalni odbor kmečke zveze, v katerem je tudi Ratej iz Hruševca, ki pa se še do danes ni navzel iz Gospodarja posebnega narodnega ponosa. (In vendar so po „merodajni" sodbi dr. Benkoviča edino zvezarji narodni!!) Sprejele so se resolucije, v katerih se tudi obsoja — Ploja. (Seveda, šentjurske zvezarske ovčice mu bodo kar mandat vzele!) — Ko so se prijavili ob koncu zborovanja k besedi pristaši narodne stranke, se jim ni dala beseda. Ali so se gospodje zbali, da se odločno zavrne njih nečuvene laži, ne vemo! — Kakor omenjeno, je prišlo parkrat do spopadov in v vrstah zvezarjev se je kot hraber junak izkazal tudi dr. Povalej. **Ko sta nastopila orožnik in občinski redar, ju je dr. Povalej s surovo silo izsuval iz dvorane,** češ, da nimata tam nič iskati, da je on odgovoren za red itd. Na drugi strani pa ju je dr. Benkovič iz veže tiščal v dvorano, češ, da sta ona odgovorna za red. Bil Vam je to prizor za bogove! Čudno je le, da imata ta dva „katoliška" jurista v tem enostavnem vprašanju o odgovornosti javne straže tako nasprotne nazore! Pa seveda se oba bolj spoznata na politično hujskanje nego na paragrafe. — Kakor je razvidno, se je shod za dr. Povaleja nekoliko mučno obnesel. — Kako pa znajo poročati o takih shodih razni dr. Benkoviči in drugi tiči, naj kaže brzojav, ki ga je poslal o tem shodu v ljubljanskega duhovniškega „Slovenca" dr. Benkovič: „Sv. Jurij ob j. žel. 25. avg. Shod „Slovenske kmečke zveze" se je včeraj obnesel sijajno. Narodna stranka je motila shod. Pomagat so prišli Celjani. Zdravnik dr. Sernec, učitelj Kveder, dijak in urednik „Narodnega lista" Spindler s svojimi neslanimi medklici imenitno pogoreli. Govorili so dr. Benkovič, Pišek in Mlakar. Navdušenje kmetov za slovensko kmečko zvezo velikansko. Narodna stranka v Št. Jurju ob j. ž. fuč."

Petriček in Altziebler — dvorna svetnika. Ta dva avskultanta pri celjski sodniji se vedno udeležujeta raznih hujskajočih nemških slavnosti. Ker tega slovensko časopisje ne more in ne sme mirno prenesti in jih včasi malo potiplje, postajajo ti gospodje jako nervozni. — In sedaj pride ljuba vahtarica pa izvaja: Dr. Ferjančič in dr. Ploj sta tudi na tak način avanzirala in postala dvorna svetnika, da sta hodila k narodnim slavnostim. Ha ha! Dr. Ferjančič in dr. Ploj — pa Petriček in Altziebler!! Ali ste mogli ta dva revčeka bolj potegniti, g. B(alogh)?! Prepričani smo da sta Vas na tihem preklinjala, ker ju imate tako za norca. Sama namreč dobro vesta, da morata še precej globoko pogledati v knjige (ne v čaše!!), predno bota mogla — stopiti nekoliko višje! Petriček in Altziebler — pa hofrata! Te te!

„Javna vprašanja". Pod tem naslovom laže zadnji Gospodar, da pristaši narodne stranke bojkotirajo klerikalne trgovce in obrtnike v Celju in s tem hoče opravičiti nekrščansko, protinarodno postopanje mnogih duhovnikov, ki odganjajo slovenskim naprednim zdravnikom bolnike ter jih gonijo k nemškim zdravnikom (Vojnik, Brežice!!). Laž je, ostudna laž sama na sebi, da bi naši somišljeniki bojkotirali klerikalne trgovce in obrtnike v Celju! Kje pa jih imate? Kostič — in Hočevar Milan! Ta drugi ima trgovino zaprto, k prvemu pa zahajajo naši somišljeniki slej ko prej — seveda po stvari, ki jih pri drugih slovenskih trgovcih absolutno ne dobe, ker — no ker je Kostič z vsako stvarjo skoro enkrat dražji. Gotovo pa je, da naši somišljeniki glede gesla svoji k svojim desetkrat bolj izpolnjujejo svojo dolžnost, kakor pa razni župniki in kaplani, ki prihajajo v Celje kupovat. Gospodje v celjski opatiji ne smejo misliti, da je Kostič in slovensko trgovstvo v Celju eno in isto. Povdarjamo torej še enkrat, da je laž, da bi se bil izrekel bojkot nad klerikalnimi(?) slovenskimi(?) obrtniki(?) in trgovci(?) v Celju. Pa če bi tudi to bilo, je vseeno velika drznost, opravičevati postopanje nasproti naprednim slovenskim zdravnikom na tako otročji način. Če slovenski naprednjak ne gre k klerikalcu Kostiču, gre k drugemu slovenskemu trgovcu; tako je v polni meri storil svojo narodno dolžnost. Če pa slovenski(?) duhovnik odganja Slovence-bolnike od slovenskega naprednega zdravnika in jih naganja k nemškemu, je to protinarodno, vredno brezdomovinskega klerikalca, in list, ki tako postopanje zagovarja, nima pravice, se imenovati naroden, slovenski.

O „katoliških" dijakih in njihovi revščini spreobrača zadnji Gospodar hinavski svoje oči. Pisali smo, da so razni klerikalni petelini v Ljutomeru zvabili nekaj nezavednih, zapeljanih dijakov na nek shod, ki se je žalostno sponesel, in rekli smo, da so dijaki hodili gladni okrog. Vsakdo, ki ima vsaj količkaj možgan v glavi, vidi na prvi pogled, da smo prijeli s tem gospode v ljutomerskem farovžu, ki so zvabili pač dijake v Ljuto-

mer, a so jih pustili tam pošteno gladovati. Le dr. Korošec zavije hinavsko svoje „lepe“ oči proti nebesom in vzdihne: „oh ti suroveži od narodne stranke se norčujejo iz revščine naših katoliških študentov“. — Ne, ne, doktor vseh laži in zavijanj! Dali smo tem „katoliškim“ dijakom samo lep nauk, naj se drugikrat ne dajo zapeljati od izvestnih hujskačev, da bi jim šli delat štafažo. Doma pri starših bi se bili fantje pošteno najedli in marsikateri bi bil par let dalje živel. V Ljutomeru pa so neizkušeni mladeniči posedali žalostni in lačni po cerkvenih pragih in otožno gledali v župnišče, kjer so se gostili gospodje kaplani z višjimi študenti pri bogato obloženih mizah. — Doktore, zavijati znate mojstersko!

„Ubogi slovenski kmet.“ Tako tarna nemški listič v Celju, vahtarica. Pa kako, da ji je „ubogi slovenski kmet“ naenkrat tako „prirasel k srcu“?! Čujte, ljudje božji: Slovenski naprednjaki so dobili družbo Ciril-Metodovo v svoje roke, klerikalci zato ropočejo po svojih časopisih — in stroške tega bo plačeval — tako vsaj modruje slavni Teutwart — „ubogi slovenski kmet“. Ah, kako skrbni so postali naenkrat za slovenskega kmeta! Čez par dni pa bomo čitali o „slovenskih roparjih“, „ubijalcih“ itd. v istem listu, če se bosta kje dva fanta stepla, in slavni Teutwart ne bo znal drugo napisati. Hinavci!

Iz šole. Razpisano je mesto nadučitelja v Zrečah pri Konjicah. Prošnje do 30. septembra na krajni šolski svet.

Od sodnije. Sodna kancelista Konrad Breznik v Celju in Jožef Bogovič v Gor. Radgoni sta imenovana za pisarniška oficijala.

Državni pravdnik dr. Bayer ostane, kakor so sporočili graški listi, v Celju.

Iz šole. Razpisani ste dve suplentski mesti na slovenski gimnaziji v Celju (za klasično filologijo in za naravoslovje); prošnje do 31. t. m. — Učiteljska mesta so razpisana: na šoli v Bučah, v Št. Petru pod Sv. Gorami, pri Sv. Antonu (sevniški okraj), v Rajhenburgu; v Kapelah, v Zdolah. Prošnje do 22. septembra.

Gospod kanonik Gregorec! Vprašamo Vas še enkrat javno: ali je res, da ste se izrazili proti neki osebi: duhovniki našega okraja bomo delali na to, da ne bodo bolniki hodili k slovenskemu zdravniku v Vojnik, ampak k Nemcu dr. Breschniku? — Dalje ali je res, da to delate iz sovraštva do slovenskega naprednega zdravnika dr. Žižeka v Vojniku? Hočemo jasen odgovor — ker bo sicer govorila javnost, da boste čutili.

Utonil je v Savini 14 letni Ignac Kopriva iz Arjevasi pri Petrovčah; kopal se, zašel v 4 metre globoko vodo in se ni mogel rešiti.

Obiralke hmelja in pohotneži. Iz savinske doline se nam piše: Več tisoč obiralk hmelja je prišlo letos zopet v savinsko dolino. Zgodi pa se vsako leto, da nekaj mladih žensk tam ponesreči, ker prenočujejo po kozolcih in razni pohotni ponočnjaki uganjajo grde nečistosti. Tako se je 18. t. m. ob 4. uri zjutraj glasno jokalo neko mlado dekle iz Arjevasi v Celje, češ da je bila o ponočnjakov k nečistosti posiljena. Štiri sumljive fante so orožniki že zaprli in jih izročili okrožnemu sodišču v Celju.

V Žalcu je umrl dne 22. t. m. g. Ivan Kocuvan, zasebni uradnik, v 48. letu starosti po dolgi bolezni.

Dramlje. Kakor smo že naznanili, se je ustanovila v Dramljah hranilnica in posojilnica. Prvi uradni dan je v nedeljo, dne 1. septembra, od 8—12 ure predpoldne. Delokrog hranilnice sega tudi v obmejne župnije: Ponikva, Št. Jur, Vojnik, Črešnice in Špitalič. Hranilne vloge se obrestujejo po $4\frac{1}{2}\%$, posojila pa po $5\frac{1}{2}\%$ — Domačini in sosedje! poslužujte se pridno domačega zavoda, ki ima zelo ugodne pogoje; poleg tega pa si še prihranite pot in stroške, ki vas zadenejo, če greste zavoljo denarja v kak oddaljen kraj. Ob katerih dnevih in urah se bode v prihodnje uradovalo, naznanimo prihodnjič.

Krajevni odbor narodne stranke v Ponikvi se je minolo nedeljo skoro polnoštevilno sestal in si izvolil za predsednika g. Jurija Sitarja, za tajnika g. Antona Štora. Spopolnil se je še z gg. Jože Gobec iz Zaverš, Franc Dobnik iz Dolge gore in Jakob Zabukovšek iz Vrtič. Posvetoval se je o mnogih važnih zadevah tikajočih se vseobčega napredka na Ponikvi in sklenil konečno sledečo rezolucijo:

„Krajevni odbor narodne stranke na Ponikvi je na svoji prvi seji dne 25. avg. soglasno izrekel svoje ogorčenje nad nastopom drž. poslanca g. dr. Korošca, ki prireja svoje shode po drugih volilnih okrajih in s tem dela zdražbo zoper napredne drž. poslance, ter ga poziva, naj pride volilcem lastnega okoliša poročat, kaj je v teku državnozborskega zasedanja storil za koristi volilcev svojega volilnega okraja, t. j. Šmarsko-rogaško-kozjanskega volilnega okraja.“

Upamo, da se dr. Korošec kmalu prikaže na Ponikvi.

Vinska letina v rogaškem okraju. Četudi je rogaški okraj obiskala toča, vendar so vinogradi še precej lepi, tako da upamo na zadovoljivo trgatvo. Tudi bo vino glede kakovosti najbrž prav dobro. Že okoli 17. avgusta smo videli prav mnogo modrih in mehkih jagod. — Sadja pa imamo letos malo.

Ogledovanje in premiranje govedi v Šmarju se vrši dne 6. sept. t. l. Premirali se bodo biki, breje telice, telički in bikci (od $\frac{1}{2}$ do $11\frac{1}{2}$ leta) od murodolskega plemena.

Slovenska Bistrica. Cesar je potrdil notarja dr. H. Wiesthalerja za načelnika in Versolattija za podnačelnika slovenjebistriškega okrajnega zastopa.

Svinjska kuga se je pojavila minoli teden pri posestniku Irgoliču v Slov. Bistrici. Izvršile so se stroge odredbe.

Slovenska Bistrica. Železniška proga od kolodvora do mesta je že trasirana, a z delom se začne šele spomladi. Namesto automobila, kakor je bilo namerjeno, jo bo morda gonila elektrika iz električne postaje ob Dravi. — Zgradba Narodnega doma počasi napreduje zaradi raznih ovir, posebno od strani soseda. Vendar je upati, da bo poslopje do zime gotovo. Po načrtu bo v hiši, zraven dveh lepih privatnih stanovanj hotel z deset sobami za tujce. Nadejati se je, da bo tujski promet naraščal, ko bo nova železnica začela voziti. — Tukajšnje veleposestvo, imenovano „na pošti“, je v zameno svoje hiše in gostilne v Gradcu od sedanjega lastnika prevzel neki Schober. Grof Brandis pa je svoje pri Črešnovcu ležeče veleposestvo prodal dvema židoma za 130 tisoč kron, zelo po ceni, ker so gozdi toliko ali še več vredni. Tako zginejo velikaška posestva v židovskih nikdar sitih žepih.

Maribor. Vodno moč Drave nameravajo izkoriščati nekateri tukajšnji podjetniki-kapitalisti. Zajeziti mislijo Dravo, kjer teče v globoki strugi in ima strmi padec, blizu Wildhausa in tam napraviti osrednjo električno postajo, odkoder bi električni tok oddajali ne samo v Maribor, ampak vsem postajam južne železnice do Slov. Bistrice. Vodne moči bode dovolj, namreč 7000 k. s. Plinova razsvetljava pa bi vzlic temu še ostala v mestu, ker je mesto že na 25 let vezano na tukajšnje plinarno društvo.

Poučni tečaj za uporabo sadja in zelenjave se vrši od 16. do 21. septembra na dež. sadje- in vinorejski šoli v Mariboru. Število udeležencev je določeno na 30. Priglasiti se je do 12. sept. pri ravnateljstvu zavoda. Pouk je brezplačen.

Porotniki za prihodnje porotne obravnave v Mariboru so zopet imenovani. Kako drzno-nesramno se je dozdaj pri sestavi mariborske porotne liste postopalo, to nam je v spominu. In nova lista nam zopet kaže, da mariborskega okrožnega sodišča ni spametoval slučaj Bratuša. Novoimenovani porotniki so z malimi izjemami sami zagrizeni Nemci in nemškutarji, ki po večini ne razumejo slovenski. In ti porotniki naj sodijo prebivalce okrajev, ki so po ogromni večini prebivalstva slovenski. V ta umazani kot mariborske sodne uprave bodo morali naši poslanci enkrat pošteno posvetiti.

Ljutomersko dirkalsko društvo je nabilo za jesensko dirko po Ljutomeru samo nemške lepake. Dokler je predsedoval društvu g. Mursa, so bili vedno slovensko-nemški. Kako more g. pl. Kodolitsch tako pristransko ravnati? Pozivamo slovenske člane dirkalskega društva, da se takemu zapostavljanju našega jezika odločno uprejo ter svoje sodelovanje odpovejo, če se jim ne ugodi. Dirka je za naše slovenske kmete, ne pa za ljutomerske nemškutarje.

Nova postaja za osebni in blagovni promet se je otvorila dne 15. t. m. v Šmartnem pri Slovenjem Gradcu.

Zlat zaslužni križec je dobil župan Matevž Kramberger v Zg. Sv. Kungoti nad Mariborom za dolgoletno županovanje.

V Remšniku pri Marenberku so dobili poštno-oddajno postajo. „Po posredovanju poslanca Robiča“, pristavlja hudobno-zavito zadnji Gospodar, čeravno je Robič pri stvari čisto nedolžen, ampak je uresničenje te dolgoletne zahteve tamošnjega ljudstva izposloval poslanec Ježovnik. Seveda, lagati se mora — na katoliški podlagi.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Odličen rodoljub nam piše: G. Ozvatič je v predzadnjem „Slov. Gosp.“ trdil, da so pri shodu v Ormožu nabrojili na 21 Tomaževčanov, kateri so baje glasovali proti zaupnici dr. Ploju. Hm, hm! Ne vemo, kam so-li g. Ozvatič in njegovi gardisti hodili v šolo, da znajo tako slabo šteti. Vsak paglavec ve, da se začne pač z 1 brojiti, a ne z 17, ker bili so le 4 volilci iz Tomaževske fare pri shodu in ne 21. — Toliko resnici na ljubo, g. Ozvatič!

V Št. Vidu pri Ptuju je prišel v konkurz tamošnji trgovec Dav. Tombak.

Pilštanj. Naš trgovec Janez Regvat se je zaročil s hčerko nadučitelja iz Št. Vida pri Planini, gospico Štefko Bračičevo.

Pri nadomestni volitvi za deželni zbor v mestni skupini Ljubno na Gornjem Štajerskem je bil minoli četrtek 22. t. m. namesto odstopivšega dr. Buchmüllerja izvoljen rudarski nadsvetnik Emil Sedlaczek.

Kako sodijo pravi nemški listi o delovanju raznih hujskajočih nemških društev. Dne 17. t. m. je imelo društvo „Ostmark“, ki ima namen ponemčiti Poljake v nemški državi, svoje zborovanje, in je tam sklepalo, kako bo nadalje postopalo. „Ostmark“ ima približno iste cilje, kakor pri nas Südmarka, nemški Šulferajn itd. Čujmo torej, kaj pravi ugledni nemško-nacijonalni berlinski list „Morgenpost“ o tem društvu: „Surova politika teh gospodov bo peljala najbrž k **ubojem in umorom**, nikdar pa k resnični okrepitvi Nemštva.“ — Naši nemški in nemčurski listi pa pišejo o „blagodejnem“ delovanju teh društev. — Se vidi, kako trezno misli pravi Nemec, in kako zmedeno — nemškutar.

Novice iz drugih slovenskih krajev.

Koroško.

Št. Rupert pri Velikovcu. (Strela udarila.) Letošnje viharno leto zahtevalo je zadnje dni tudi pri nas neko žrtev. Dne 11. t. m. nastala je proti večeru tukaj silna nevihta. Strela je udarila pri Boštjanu v Mrzlivodi in sicer v dimnik, v kuhinji nahajajočo se najemnikovo ženo Elizabeto Fišer je vrglo najpoprej v steno potem pa sredi kuhinje, kjer je nekaj trenutkov nezavestna obležala, obleka njena pa je začela goreti. Domačini so sicer gorečo obleko takoj pogasili in žena se je tudi zopet zavedla, ali uboga žena je dobila na trebuhu in na nogah silno hude opekline, da mora zdaj nepopisne muke prestajati.

Kranjsko.

Risarsko in slikarsko šolo v Ljubljani osnujeta slovenska slikarja R. Jakopič in M. Sternen. To je nov vesel pojav v kulturnem razvoju Slovenstva. Dosedaj so se mogli izobraževati slovenski fantje v risanju in slikanju na obrtni šoli v Ljubljani — ne za umetnost, nego za obrt. Nova šola obeh znanih slikarjev pa je prvi korak do povzdiga slovenske slikarske umetnosti in obenem — prvi korak do slovenske umetniške akademije. Želimo novemu zavodu mnogo uspehov!

Imenovanja. Okr. glavarja Ivan Tekavčič v Krškem in Ivan Kremenšek v Logatcu sta imenovana za svetovalca deželne vlade.

Sokol v Ribnici na Dolenjskem razvije svojo zastavo dne 8. sept. t. l.

19. skupščina zaveze jugoslovanskih učiteljskih društev se je ob sijajni udeležbi vršila dne 24. in 25. t. m. v Radovljici na Gorenjskem. Prišlo je slovensko učiteljstvo v ogromnem številu, poleg pa mnogo hrvaškega, srbskega in češkega učiteljstva. Zaveza je imela lani 2017 članov, združenih v 34 učiteljskih društev. Sklenilo se je, storiti vse potrebne korake za ustanovitev slovenskega učiteljskega društva za Koroško. Tudi so že vložena pravila za ustanovitev avstrijske slovanske učiteljske zveze. Na glavnem zborovanju je govoril gosp. Vlado Pušenjak iz Celja o slovenskem zadružništvu in o sodelovanju učiteljstva pri njem. Govor je bil izboren in je pokazal slovenskemu učiteljstvu nova pota, po katerih hodeč lahko z uspehom dela za napredek naroda. Velikansko navdušenje je zbudil poučni, duhoviti, stvarni govor g. nadučitelja Peska iz Narapelj pri Ptuju o

delovanju učiteljstva izven šole med narodom. Izvolil se je iz zaveze poseben odbor, ki ima to izvenšolsko delovanje učiteljstva na vse strani organizirati. Minola skupščina je bila častna za slovensko učiteljstvo!

Odlikovanje. Uredništvo „Perotninarja“ v Tržiču (Gorenjsko) bilo je za svoj list na I. razstavi kuncem v Hronovem na Češkem od 3.—5. avgusta 1907. odlikovano s častno diplomo češkega kulturnega sveta. To odlikovanje je tem bolj častno, ker so Čehi v enakih strokovnih listih veliko bolj napredni nego mi Slovenci, ki imamo samo ta list, kateri se bavi izključno s to velevažno panogo kmetijstva. Vkljub temu je pa priboril „Perotninar“ vsled svoje vsestranske, z lepimi podobami opremljene, strokovne vsebine, med češkimi enakovrstnimi listi enakopravno stališče, vsled česar moramo tudi mi „Perotninarja“ najtopleje priporočati vsem kmetovalcem, gospodarjem in gospodinjam, posebno pa tudi vsem učiteljem in knjižnicam v mnogobrojno naročitev. Cena listu (K 2·50 na leto) vkljub njegovi bogati in resnično poučni vsebini, ni velika.

Primorsko.

Hrvatski dnevnik v Trstu. Bivši urednik zagrebškega „Obzora“ dr. Cihlař-Nehajev namerava v Trstu ustanoviti hrvaški list, ki bo izhajal kot dnevnik. List se bo imenoval „Balkan“ in se bo najbrže tiskal v tiskarni „Edinosti“. Potrebni kapital za list je baje že zagotovljen. „Balkan“ bo urejeval dr. Cihlař.

Zadnja poročila.

II. shod narodno-radikalnega dijaštva v Celju se vrši od 5.—8. septembra. Opozarjamo na njega vse narodno-radikalno dijaštvo. Stanovanja so brezplačna. Shoda se udeleže Čehi in Hrvati. Vsa pojasnila daje iur. Janko Lesničar, Celje, Graben 3.

Sloga v klerikalni posojilnici v Celju. Odbornik Kmecl, ki ima dve hiši, se jezi, da je predsednik postal veroučitelj Cestnik, ki ni vložil v posojilnico niti knofa in torej tudi placeval ne bode, če bi bila izguba; jednako profesor Fon. Pero Kostić bi pa rad pokupil kar vse deleže, da bi imel vso moč, pa mu ne pustijo, ker je znano, da je razdirajoč duh, ki vsako društvo razbije. Nezaupnost je kriva tudi, da dr. Filipiča niso vzeli v načelstvo, ampak le v nadzorstvo.

Podružnico ljubljanske klerikalne Zadružne Zveze za Štajersko so ustanovili včeraj 28. t. m. veliki narodni gospodarji vikar Gorišek, profesor Fon in Verstovšek, Korošec, Benkovič, par mladih kaplanov in okoli 8 kmetov, katerim se je že na obrazih videlo, da niso vedeli, za kaj se gre. Vsega skupaj je bilo okoli 40 ljudi navzočih, med temi nad 20 duhovnikov. Zdaj bo pa že držalo. Pravni zastopnik jim je menda dr. Filipič v Celju.

Graščino Novo Celje pri Žalcu z obširnimi posestvi, last starega grofa Salma, je kupila parcelačna banka iz Zagreba in bo razprodala vse med domače kmete. To je iz narodnega ozira gotovo več vredno nego deset klerikalnih posojilnic. Naše velike posojilnice, ki bi tudi lahko izvrševale podobna podjetja (n. pr. celjska s svojim velikanskim kapitalom!), pa se seveda za boga ne dado do tega pripraviti. Nam tudi prav!

Mojster in mestni oče Pacchiaffo v Celju je — kakor izvemo — nasproti svojim delavcem jako „ljubezniv“. Če se da kaki delavki zaradi malenkostne zadevice kar 8 zaušnic, je pa to že nekoliko preveč „ljubeznivosti“. Ne govorimo danes natančneje; zahtevamo pa, da spoštuje tudi mestni oče Pacchiaffo svoje delavce in upamo tudi, da bodo njegovi delavci storili svojo stanovsko dolžnost. — Govorili pa bomo odločno, kakor hitro izvemo še en slučaj.

Spominsko ploščo pesniku Simonu Gregorčiču odkrijejo dne 1. septembra v Rihemberku na Goriškem.

Sadjarska zadruga za radovljiški okraj na Gorenjskem se ustanovi dne 1. septembra.

Velikanski požar je vničil dne 27. t. m. 70% pristaniščnega mesta Hakodate na Japonskem.

Strašna povodenj je napravila na Japonskem škode za mnogo milijonov.

Na sibirski železnici, eni največji na svetu, bodo zgradili drugi tir, ki bo stal nad 180 milijonov rubljev.

V Črni Gori ravna vlada tako brezobzirno z napredno strujo, ki hoče ustavne svobode, da nevarno vre po celi deželi in se je bati splošnega punta.

Gornjeradgonski okrajni zastop. Včeraj, dne 28. t. m. je bil izvoljen za načelnika okrajnega zastopa v Gornji Radgoni g. Anton Trstenjak, župan v Ivanjcih, za njegovega namestnika pa g. Jakob Zemljič, veleposestnik v Radincih. — O nekaterih zanimivostih izza časa volitev še prinesemo podrobnosti. Wratschkova slava je zbledela za vedno!

Slovenska Gospodarska stranka na Kranjskem stopi pri prihodnjih deželnozborskih volitvah samostojno v volilni boj. Tako poroča „Nova Doba“.

Rusko trgovinsko in obrtno učilišče otvorijo začetkoma novembra t. l. v Carigradu.

Pri občinskih volitvah v Kostanjevici na Dolenjskem dne 28. t. m. so naskočili klerikalci občino, a so bili poraženi v vseh treh razredih.

Velika nesreča na železnici se je pripetila v torek pri Bordó na Francoskem. Trčila sta dva vlaka. Po zadnjih poročilih je 13 popotnikov mrtvih in 28 ranjenih.

Iz ormoške okolice. Piše se nam: Nedavno sem imel priliko slišati, kaj misli neki župnik v ormoški okolici o Plojevem vstopu v jugoslovanski klub. Mož, sam izvrsten in vzgleden kmet, ki je tudi sam volil Ploja, odobrava njegovo ravnanje popolnoma. Trdi, da ima dr. Ploj popolno pravico vstopiti v klub, v katerem misli, da bode najlažje delal za naše kmetsko ljudstvo. Tako sodi duhovnik-narodnjak. Potem pa mu hočejo kaplani Koroščevega in Ozvatičevega kroja zapovedati, češ da je izvoljen na programu neke „Kmečke zveze“, katerega programa in katere zveze pa v našem okraju sploh ni. — V zadnjem „Gospodarju“ se Ozvatič hvali, da jih je na shodu v Ormožu povedal dr. Ploju nekaj takih v obraz, da je Ploju „kar sapo zaprlo“. Saprabolt! Ta pa ta! Ozvatič — pa sapo zaprl! Sedaj pa mora Ploj res odstopiti!

Od vojaških vaj na Koroškem 27. avgusta 1907. Celjski bataljon 26. dom. pešpolka se udeležuje sedaj divizijskih vaj v okolici Železna kaplja, Velikovec, Pliberk. Bataljon leži že pet dni v prijazni vasici Zg. Ljibuče. Prebivalstvo je, kot se sliši, z našimi fanti jako zadovoljno. 30. t. m. pričnó se vaje v koru (3. kor) v okolici Pliberk—Sv. Andraž. 26. t. m. je bilo ostro streljanje (feldmässigs Schiessen) v diviziji, pri katerih je celjski bataljon 26. dom. polka najbolje streljal. Tega streljanja se je v 3. koru prvič udeležil tudi oddelek z strojnimi puškami (Maschinengewehre). Streljali so 1900 korakov daleč ter grozno tarče razbili. Te puške streljajo tako precizno, da je skoro vsak strel v cilju. Poleg tega pa še tako hitro kot 60 mož z navadnimi vojaškimi puškami. Res grozna priprava. Puška je majhna ter lahka. (Sam stroj tehta 25 kg) težja je municija ter druge priprave.

Pred par dnevi je ponesrečil četovodja Cestl (od mariborškega bataljona) pri neki vaji tako močno, da je revež, mesto da bi šel čez tri tedne na dopust, kot se govori, najbrže umrl. Nek tovariš ga je ustrelil s takozvano „exerzierpatrono“ po neprevidnosti v nogo; strel mu je grozno nogo razmesaril. Reveža so koj odpeljali v vojaško bolnico v Maribor.

Moštvo je sicer zdravo ter se nič ne sliši o nalezljivih boleznih. Pač pa se govori, da je pri 3. domobr. polku (Gradec) jako mnogo bolnih. 4. prih. mesca pričnejo se cesarske vaje, o katerih bodem, kar bodem videl poročal. Težko jih že pričakujejo naši fantje, še težje pa, da bi bile „odtrobljene“, kajti po teh sledi mnogim dolgozaželjeni dopust — „urlaub“.

Gospodarski paberki.

Umetno gnojenje ozimni rži.

(Piše Fr. Škerlec, posestnik v Vičancih pri Veliki Nedelji.)

Ko sem lansko leto pri ovsu naredil poskušnjo z umetnimi gnojili ter po raznih časnikih razglasil svoje uspehe, (nekaterim časnikom so bile priložene fotografije gnojenega in negnojenega ovsenega polja) dobil sem mnogo pisem iz kmetovalskih krogov, v katerih so me vprašali, kako bi koristil umetni gnoj pri žitu, kako naj gnojijo, koliko ga naj vzamejo itd. Obljubil sem jim tistokrat, da bodem tudi pri žitu naredil svoje poskušnje ter jim svoje uspehe po časnikih sporočil. S tem izpolnim torej danes svojo obljubo. Poskušnjo sem naredil tako-le: Njivo, ki je bila pred tremi leti pognojena s hlevskim gnojem in ki meri 66 arov, sem razdelil na osem jednakih delov. Ko je bila v jeseni ob času setve zorana, sem jo potrosil z umetnimi gnojili razun čilskega solitra; tega sem šele na spomlad trosil. (Prejšnja rastlina je bila ajda.)

Na 1. del njive sem potrosil $37\frac{1}{2}$ kg tomaževe žlindre, ter mi je prirastlo 92 kg žita in 248 kg slame. Drugi del sem pognojil z $37\frac{1}{2}$ kg kajnita in je zrastlo 105 kg zrnja in 249 kg slame. Tretji del pa sem pustil negnojen in prinesel mi je 42 kg slabega zrnja in 86 kg kratke slame. Četrti del je dobil $37\frac{1}{2}$ kg tomaževe žlindre in $37\frac{1}{2}$ kg kajnita in je bilo 90 kg zrnja in 237 kg slame. Peti del sem pognojil z $37\frac{1}{2}$ kg tomaževe žlindre in $12\frac{1}{2}$ kg čilskega solitra ter je zrastlo 93 kg zrnja in 248 kg slame. Šesti del je dobil $37\frac{1}{2}$ kg kajnita in $12\frac{1}{2}$ kg čilskega solitra. Prirastlo je 106 kg zrnja in 221 kg slame. Na sedmi del potrosil sem $37\frac{1}{2}$ kg tomaževe žlindre in $37\frac{1}{2}$ kg kajnita in $12\frac{1}{2}$ kg čilskega solitra ter mi je dal 109 kg zrnja in 258 kg slame. (Prav lepo zrnje in dolgo močno slamo.) Na osmi del njive pa sem potrosil samo $12\frac{1}{2}$ kg čilskega solitra ter je bilo 70 kg zrnja in 120 kg slame. Omeniti moram, da se je prva polovica čilskega solitra trosila zgodaj v spomladi, druga polovica kake 3—4 tedne pozneje.

Te številke nam jasno kažejo moč in korist umetnega gnoja. Le primerjajmo na primer tretjo parcelo, ki je negnojena dala samo 42 kg slabega zrnja in 86 kg kratke slame in na primer sedmo parcelo, na kateri je prirastlo skoraj trikrat toliko — 109 kg prav izvrstno lepega zrnja in 258 kg dolge močne slame. — Izdatki za umetni gnoj nam vržejo torej bogate, visoke procente. Kdor nima zadostne množine živinskega gnoja, naj se oprime umetnih gnojil, kajti Bog je ustvaril zemljo zato, da nas živi in nam koristi. Res je, da je vsak začetek težek.

Kdor želi natančnejših pojasnil, posebno zaradi nakupovanja umetnih gnojil, naj se obrne do mene. Priloži naj znamko in papir za odgovor. Vedno dam radovoljno in z mirno vestjo vsakojaka pojasnila.

Kako očistiš plesniv sod?

Vzemi eno dno iz soda, da ga lahko dobro osnažiš. Če vidiš, ko si odkraspal plesen, da je les pod to črn, je to znamenje, da je že tudi les deloma pokvarjen. Na takih mestih moraš les do zdravega dela ostrugati. Če je pa plesen že predaleč v lesu, je boljše, da vzameš novo dogo. Plesen moraš v celem sodu odstraniti. V ta namen moraš, ko si izvzel eno dno, obroče zopet dobro nabiti, plesen najprej izkraspati, potem pa sod z ostro krtačo in svežo vodo krepko izmiti. Ko si tako odstranil plesen docela, izmij sod z lugom in potem še večkrat s svežo vodo. Ravno tako moraš osnažiti izbito dno. ki ga potem zopet deneš v sod. Nato sod močno ožveplaj, zadelaj in ga pusti tako par dni. Potem ga izperi s svežo vodo in sod je zopet poraben.

Razne novosti.

Zaradi klobuka v smrt. V okrajih Belovez-Bražec na Češkem je zadnji naliv povzročil povodenj. Na večer sta se vračala brata Anton Prozer iz gostilne, veter je strgal Antonu klobuk z glave ter ga odnesel v vodo. Nesrečnik skoči za klobukom in izgine v valovih Vltave. Brat mu hiti na pomoč, a tudi on se ne more rešiti iz valov. Oba sta utonila. Anton je bil oženjen ter zapušča 5 otrok.

Čudovita ura. Ruskemu carju je poklonil kmet Karas iz gubernije Radon nenavadno uro, za katere načrt je rabil celih 32 let in katero je delal 6 let. Ura je visoka $1\frac{1}{4}$ m, težka 365 kg in izdelana iz lesa in kovine. Navije se ta ura le vsakih 400 dni, in kaže minute, ure, dni, tedne, mesece, dolžine dneva in noči, vzhod in zahod solnca, navadna in prestopna leta, spremembe meseca in gibanje zemlje okoli solnca. Mehanizem je tako umetniško izvršen, da gre ura popolnoma neslišno.

Najdebelejše drevo raste na pokopališču v Tuli (Mehika). Drevo se imenuje „Taxodium mucronatum Tenore“ ter mer meri v poldrugem metru nad zemljo v obsegu 33 in pol metra, v premeru pa 11 m. Visoko je drevo 36 metrov.

Največja blaznica v Avstriji je nova blaznica pri Dunaju, ki je sedaj dogotovljena. Poslopja so sezidana na prostoru, ki meri 1,430.000 štirijaških metrov; 970.000 metrov je obdanih z zidovi in ograjami. Na tem prostoru je 60 poslopij, zadostovala bodo za 2200 bolnikov. Po potrebi bo preskrbljeno za prizidanje drugih poslopij, da bo v nji prostora za 4000 bolnikov. Posebno lepa je cerkev. Vsa naprava je podobna majhnemu mestu.

Grozna rodbinska žaloigra. Dne 5. t. m. je prišel pred stanovanje trgovca Rigetija v Benetkah sodnijski uradnik, da izvede rubeže. Ker je bilo stanovanje zaprto in na ponovni poziv nihče ni odprl, so s pomočjo ključavničarja udrli. Grozen pogled! Na posteljah so ležala trupla Rigetija, njegove žene in njenega 4 letnega sinčka — že trohneča. Umorjeni so bili vsi z streli iz samokresa. Kakor se je dognalo, so ležala trupla tako že 40 dni. Beda je gnala družino v smrt.

Društvene vesti.

„Slovensko delavsko podporno društvo v Celju“ priredi v nedeljo, dne 1. septembra t. l. veliko veselico na korist Delavskemu domu v vseh prostorih „Skalne kleti“ pri Celju. Sodeluje društveni pevski zbor pod vodstvom g. J. Grossa in polnoštevilna narodna godba, kapelnik g. Fr. Korun. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Vstopnina 30 vin., otroci pod 14. letom vstopnine prosti. Veselica se vrši ob vsakem vremenu. — **Kegljanje na dobitke, pričeto dne 11. avgusta se zaključi dne 1. septembra ob pol 9. uri zvečer. Darila v zlatu: I. dobitek 30 K, II. dobitek 20 K, III. dobitek 10 K, IV. dobitek za največ serij (šaljiv dobitek).**

Občni zbor „Prosvete“ bo 5. kimovca 1907 ob pol 8. uri zvečer v „Skalni kleti“ pri Celju. Dnevni red: Nagovor predsednika. 2. Citanje zapisnika. 3. Odborovo poročilo. 4. Poročilo podružnic in odsekov. 5. Volitve predsednika, odbornikov, namestnikov in preglednikov. 6. Sprememba pravil. 7. Predlogi. 8. Slučajnosti.

Predlogi naj se vpošljejo vsaj do 4. kimovca na odbor, pozneje priglašeni obravnavali se bodo le kot nujni. Ker je občni zbor velike važnosti za nadaljno postopanje v obrambnem delu, je želeti, da se ga udeleži čim največ članov. Vsi prijatelji društva dobrodošli.

Za odbor akad. fer. društva „Prosveta“:

cand. iur. Ernest Rekar t. č. predsednik — **stud. iur. Franc Trampuž** t. č. tajnik.

Vojnik. Narodna čitalnica v Vojniku priredi v nedeljo, dne 8. septembra ob 3. uri popoldne veliko ljudsko vesolico s petjem, tamburanjem, šaljivo igro, tombolo itd. Svira polnoštevilna maledolska godba.

V Slovenjem Gradcu se vrši veselica v nedeljo, dne 1. septembra 1907 v „Narodnem domu“. Na sporedu je veseloigra: V Ljubljano jo dajmo, petje in prosta zabava. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina: sedeži à 1 krono, stojišče à 50 vin.

Kmetijsko bralno društvo v Rogoznici pri Ptuju priredi v nedeljo, dne 1. septembra t. l. pri g. Franc Bračiču, krčmarju v Novi vasi svojo veselico z gledališko igro, bitjem loncev, šaljivim ribljenjem, godbo, konfetijem, šaljivo pošto, turško karavano, plesom na prostem itd. Začetek veselice točno ob 3. uri popoldne. Vstopnina za ude 20 vin., za neude 30. Preplačila se v korist društva hvaležno sprejemajo. Veselica se vrši samo ob lepem vremenu. V slučaju slabega vremena se preloži ista na 8. septembra.

Kmetsko bralno društvo v Vučji vasi na Murskem polju priredi v nedeljo, dne 1. septembra t. l. popoldne ob pol 3. uri v šolskih prostorih veselico s petjem domačega moškega zbora, z govorom in gledališko igro „Eno uro doktor“. Ta veselica s prosto zabavo v gostilni g. Enzinger v Bučečovcih se vrši o vsakem vremenu. — K mnogobrojni udeležbi vabi vljudno odbor.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je volil blagi rodoljub, rajni radeški župnik Ivan Zagorjan 100 K. Župljanom Senožeče, Šentpeter v Ljubljani in Radeče, kjer je služboval, ostane Zagorjan nepozaben radi svoje plemenitosti in značajnosti, Slovencem pa bodi posnemovalen vzgled rodoljubja!

Planinska veselica na Lisci se vrši zvečer dne 4. septemba in dopoldan dne 5. septemba 1907. Zvečer dne 4. septembra sestanek gostov pri koči in pozdrav, kres, umetni ogenj in prosta zabava. Dne 5. septembra budnica, razgled, zajutrk in zabava. — Za postrežbo bo dobro skrbljeno.

Vojaško veteransko podporno društvo pri Svetinjah priredi v nedeljo, dne 1. septembra t. l. v prid ponesrečenih in bolnih društvenikov tombolo v gostilni g. Antona Ficka na Kamenščaku pri Ljutomeru. Začetek ob pol 4. uri popoldne. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Slov. akad. fer. društvo „Prosveta“ je založilo tablice z napisom: Slovenskemu občinstvu osobito slovenskemu dijaštvu priporoča to narodno firmo Slovensko akad. fer. društvo »Prosveta«. Te tablice se bodo oddajale le odločno narodnim trgovcem, da jih razpostavijo v svojih izložbah. Prosimo slovenske trgovce, zlasti one v Ljubljane, da si v lastnem interesu naroče pri podpisanem odboru tako tablico, ki je tudi dobra reklama za dotično trgovino. Odbor »Prosvete«.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani naznanja tem potom, da so se novi nabiralniki pri narodni tvrdki že naročili; kakor hitro jih vružba dobi, bode slavno občinstvo potom časopisov obvestila. Obenem se prosi one, kateri imajo nabiralnike, da nabrane svote družbinemu vodstvu dopošljejo ter omenijo, da so zneski iz družbinih nabiralnikov nabrani.

Izkaz posredovalnice „Slov. trgov. društva v Celju“. V službo se sprejme: 4 pomočnike manufakturne stroke, 2 poslovodja, 9 pomočnikov mešane, 4 pomočnike želez. stroke, 1 prodajalka in 1 vajenec. — Službo išče: 1 pomočnik in 1 prodajalka, oba mešane stroke.

Posredovalnica deluje za delodajalce brezplačno, delojemalce proti mali odškodnini.

Listnica uredništva.

Šmartno ob Paki: Nameraval sem priobčiti vsaj odlomke iz poslanega, pa se mi je nakopičilo toliko nujnega gradiva, da moram opustiti. Se bo že nudila prilika! Zdrav!

I. izkaz

darov za Sokola v Šent Jurju ob južni železnici.

Darovali so: g. Božidar Štiftar, profesor v Kalugi na Ruskem, 5 K; rodoljubi pri omizju gostilne Nendl 14·40 K; na Gregorčičevem večeru nabral g. Kristan, prof. kand., 10 K; g. Kristan zopet nabral 2·25 K; g. Rud. Dobovišek ml. 1 K; g. Makso Armič, trgovski potovalec, 2 K; g. Kristan zopet nabral 5 K; g. Smertnik iz Celja na obisku 1 K; g. Emrik Kuketz iz Žalca 10 K; g. Koser iz Celja 2 kroni; g. Ivan Žihar, trg. sotrudnik v Šentjurju, 5 K; goso. Franc Praunseis mlajši, 4 K; g. dr. Ivan Stojan, not. kandidat v Ljubljani 10 K; g. dr. Gvidon Sernec, odvetnik v Celju 5 K; naš ljubljeni državni poslanec g. Fran Roblek poslal 40 K; in g. Peter Majdič iz Celja nam je obljubil 50 kron. Vsem cenjenim darovalcem se odbor najprisrčneje in iskreno zahvaljuje za poslane darove, posebno pa priproča v obilno posnemanje gospoda Robleka in g. Majdiča.

Osnovalni odbor „Sokola“ v Št. Jurju ob j. ž.

Odprto pismo

raznim blagoslovljenim in neblagoslovljenim lažnikom okoli „Slov. Gospodarja“.

V zadnji številki po svoji stari navadi lažete, češ, da se je narodna stranka ustanovila zaradi mene, da se mi da kruha. Imenoval sem dr. Korošca, ki je isto govoril tudi na shodu v Šmartnem ob Paki, že javno lažnika in obrekovalca, in on je to mirno vtaknil v žep, kakor tudi vikar Gorišek. Zato bi pravzaprav ne bilo vredno se pečati z lažmi podobnih zavijalcev resnice. Vendar v interesu stranke pojasnim kratko sledeče, in za resnico teh besed lahko jamči na sto poštenih in resnicoljubnih mož, seveda ne dr. Koroščevega kalibra. Že kot urednik „Domovine“ sem odkrito kazal svoje napredno prepričanje in sta me zaradi tega „Slovenec“ in „Slov. Gospodar“ ljuto napadala. Konštatiram, da sem pripravil prvi — četudi slab — odpor proti dr. KoroščU že meseca junija lanskega leta z Rebekovo kandidaturo. Nato sem takoj šel na delo za ustanovitev napredne stranke in dne 8. julija l. l. smo imeli prvi tozadevni sestanek. Konštatiram pa tudi, da sem takrat še bil urednik „Domovine“ in še nisem vedel, da se mi namerava odpovedati, ker sem tozadevno odpoved dobil šele okoli 15. julija. Ta odpoved je bila baš posledica ostudnih „Slovenčevih“ napadov in mojega delovanja za ustanovitev stranke. Laž je torej, da se je narodna stranka ustanovila, da se meni da kruha, ampak sem jaz pripravljal ustanovitev stranke že takrat, ko sem „imel kruh“ še pri „Domovini“. Takrat so bili odločujoči gospodje pri tem listu še slepi, danes so hvala Bogu spregledali. — Tako stoji stvar, in kot takšno jo poznajo tudi blagoslovljeni in neblagoslovljeni lažniki okoli „Slov. Gospodarja“, vendar v večjo čast božjo lažejo dan za dnem, teden za tednom, psujejo in obrekujejo svoje krvne brate, ker drugega ne znajo.

Celje, 24. avgusta 1907.

Vekoslav Spindler.

Sprejmem takoj zanesljivo in pošteno

kuharico,

ki se razume tudi na gospodinjstvo. Gostilne vajene imajo prednost. 160 1

August Senica, pekar in gostilničar, Žalec.

---

146 2-1 **Trgovski pomočnik ali prodajalka**

resnobne dobe, nemškega in slovenskega jezika zmožen, vodstva navadne knjige in dopisovanja vešč, se sprejme kot prva moč ali kot obrtni upravitelj ali upraviteljica za trgovino z mešanim blagom na deželi. — Prednost imajo, ki se morejo z več spričevali izkazati. Vstop koncem septembra t. l. — Plačilo po osebni pogodbi. — Istotam se tudi sprejme **1 učenec** iz dobre hiše, računstva in pisanja vešč. Več pod „Južno-Štajersko“ št. 300 na upravništvo tega tista.

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ulica št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

svinčniki peresa peresniki radirke kamenčki tablice gobice črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade krajne šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitninske zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cvetlicami od najpriprostejše do najfinejše.

Albumi za slike, dopisnice in poezije. (2) 17

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznano dobro blago.
Solidna in točna postrežba.

Izjava.

Podpisana Marija Nemec, šivilja v Šalencih, obžalujem, da sem Lizo Kšela, posestnico in njeno hčerko Jožefo Kšela, obe iz Šalinec, pismeno in ustmeno na nedopustno podel način žalila, prosim obedve javno za odpuščenje in se njima odkritosrčno zahvalim za prizanešeno sodnijsko kazen. Tudi se obvežem plačati vse stroške. 158 1

Marija Nemec.

Učenec za fotografijsko obrt se takoj sprejme v uk starost od 16 let naprej; z dobrimi šolskimi spričevali; naslov pove upravništvo „Narodnega Lista“ v Celju. Za odgovor naj se doda znamka za 10 vinarjev. Sprejme se tudi

že izučeni fotografijski pomočnik.

149 10—2

SVARILO

Svarim vsakega v lastno korist, kateri bi šel za letošnjo jesen kam drugam blago kupovat predno si naroči vzorce ali si zalogo osebno ogleda v Trgovski hiši manufakturnega in modnega blaga na drobno in na debelo **R. STERMECKI, CELJE** založnik c. kr. d. uradnikov. Zaloga velikanska. Cene čudovito nizke. Postrežba strogo solidna. Nakup neprisiljen. Vzorci proti vrnitvi na vse strani zastonj.

Dobro žgano opeko

prepisane velikosti, prodaja vsako množino

Delniška pivovarna v Žalcu.

Sprejme se na hrano in stanovanje

gospodična

ki želi kako šolo obiskovati v Mariboru, pri boljši mali družini. Naslov se izve pri upravništvu tega lista.

147 8—2

Sprejmem v trgovino takoj

2 učenca

ter tudi enega

trgovskega pomočnika

ki ima dobra izpričevala. 135 5—3

Andrej Frece, Bizeljsko.

Prodajalka

izučena v trgovini mešane stroke. se sprejme takoj na deželi. Kje, pove uredništvo tega lista.

157 3—1

Zahvala.

Povodom smrti moje ljube, nepozabne soproge gospe

Terezije Kopič

so mi došli od vseh strani dokazi prisrčnega sočutja. Za isto kakor tudi za mnoge poklonjene krasne vence in šopke izrekam najtoplejšo hvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so tako mnogobrojno prihiteli od blizu in daleč da spremijo ranjko na zadnjem potu. Posebno se še zahvaljujem za udeležbo pri pogrebu preč. duhovščini, gg. pevcem za ganljive nagrobnice, ljubim koleginjam in kolegom iz Sv. Lenarta in sosednih šol, slavni čitalnici, g. županu Sedmineku, njegovim svetovalcem, c. kr. sodnijskim, davčnim, poštnim in privatnim uradnikom, g. zdravnikoma, fin. straži, žandarmariji in konečno vsem drugim tukajšnjim damam in gospodom.

Sv. Lenart v Slov. Gor., dne 23. avgusta 1907.

159 1 **Kopič,** naduč itelj.

Kdor želi kupiti **uro, srebrnino** ali **zlatnino,**

naj se obrne na največjo in najcenejšo tvrdko

Rafael Salmič

v „Narodnem domu" v Celju

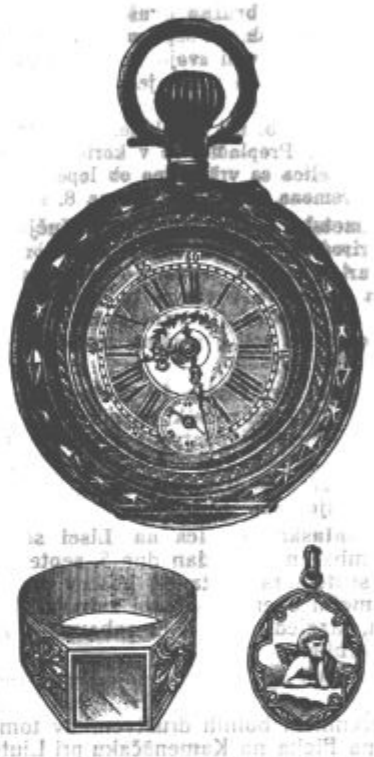

Velikanska zaloga niklastih, jeklenih, srebrnih in zlatih žepnih ur, budilk, vsakovrstnih stenskih ur, srebrnih in zlatih prstanov, uhanov, zapestnic, verižic, priveskov itd. Velika izber **očal, naočnikov,** zdravniških in drugih **termometrov, barometrov, tehtnic** za **vino, mošt, žganje** itd. Prosim, **oglejte** si mojo trgovino in zalogo.

Velika delavnica za vsakovrstna popravila.

Vsakomur je na ogled stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Naročite cenike, katere razpošiljam zastonj in poštnine prosto.

102 26-5

Točna postrežba! Nizke cene!

Zahtevajte v vseh tobakarnah!

Slovenci!

Zahtevajte v vseh prodajalnah!

Kupujte samo cigaretni papir in svalčične storžke izborne kakovosti

Cirila in Metoda

od katerega ima družba sv. Cirila in Metoda določene odstotke.

Edina zaloga za Spodnje Štajersko: „ZVEZNA TRGOVINA" v Celju.

143 21—2

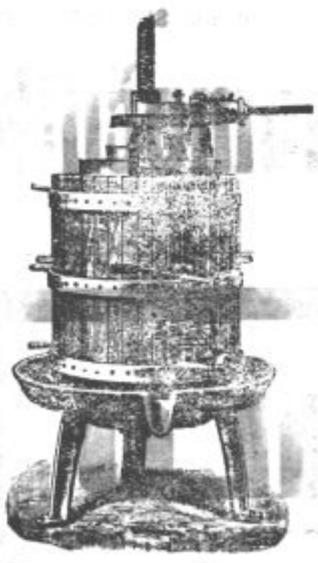

Vinska trgatev se bliža!

Najboljše

vinske stiskalnice,

sadne in grozdne mline kakor poljedeljske stroje najboljšega proizvoda dobite pri tvrdki:

„MERKUR", P. MAJDIČ

TRGOVINA Z ŽELEZNINO V CELJU.

Bogata zaloga najraznovrstnejše železnine, orodja, vodovodnih naprav, nagrobnih križev, peči, štedilnikov, zoper ogenj in vlom varnih blagajn, najboljših šivalnih strojev. Nepremočljive vozne in komatne plahte.

Za jesensko gnojenje najboljša umetna gnojila:

Tomaževa žlindra, kalijeva sol in kajnit.

Poučni spisi in ceniki zastonj.

Lastnik in izdajatelj: konzorcij „Narodnega lista". Odgovorni urednik Vekoslav Spindler. Tisk Zvezne tiskarne v Celju